

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ - การสอน)
ปริญญา

การสอนภาษาอังกฤษ	การศึกษา
สาขา	ภาควิชา
เรื่อง ผลของการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 Effects of Using the Training Package on “Teaching English According to Basic Education Curriculum B.E.2544 (A.D. 2001)” for Primary Teachers in Nong – Harn District of Udonthani Educational Service Area Office 3	

นามผู้วิจัย นางสาวปาริชาติ พงษ์ไทย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ *1/10/2549 ลีลลิตตยกุล*
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมื่อนามาศ ลีลลิตตยกุล, Ph.D.)
กรรมการ *Ph. K. De*
(รองศาสตราจารย์สมคิด ธนะโสภณ, Ed.D.)
กรรมการ *Santana*
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา อิงคนารถ, Ph.D.)
หัวหน้าภาควิชา *Ph. K. De*
(รองศาสตราจารย์พรทิพย์ ไชยโส, ค.ศ.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

..... *Ph. K. De*
(รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ, M.A.)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 7 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ผลของการใช้ชุดฝึกอบรม เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3

Effects of Using the Training Package on “Teaching English According to Basic Education
Curriculum B.E. 2544 (A.D.2001)” for Primary Teachers in Nong – Harn District of
Udonthani Educational Service Area Office 3

โดย

นางสาวปาริชาติ พงษ์ไทย

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อขอความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ - การสอน)

พ.ศ. 2549

ISBN 974-16-1164-1

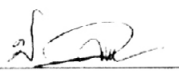
ปารีชาติ พงษ์ไทย 2549: ผลของการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูระดับ
ประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุขันธ์ เขต 3
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์- การสอน) สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ภาควิชาการศึกษา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์แมนมาศ ลีลสัตยกุล,
Ph.D. 112 หน้า

ISBN 974-16-1164-1

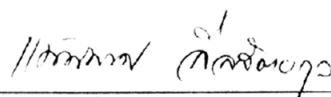
วัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้เพื่อ 1) เพื่อสร้างชุดฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับ
ประถมศึกษา ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 2) เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกอบรมสำหรับครูระดับ
ประถมศึกษา โรงเรียนในเขตอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุขันธ์ เขต 3

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 25 คน
จากโรงเรียนในเขตอำเภอหนองหาน ซึ่งได้โดยวิธีการสุ่มแบบจำเพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม แบบบันทึก
ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม แบบฝึกปฏิบัติเขียนแผนการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีแจกแจง
ความถี่และคิดค่าร้อยละ ส่วนบันทึกของผู้เข้ารับการฝึกอบรมใช้วิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์จัด
หมวดหมู่ของคำตอบ และสรุป

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าจะสามารถนำความรู้จากการ
ฝึกอบรมไปใช้ได้จริง การจัดการบรรยายและกิจกรรมการฝึกอบรม และความรู้ที่ได้จากการ
ฝึกอบรม ในระดับดีมาก ร้อยละ 84, 80 และ 76 ตามลำดับ ผลการฝึกปฏิบัติเขียนแผนการเรียนรู้
พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติได้ในระดับดีและดีมากเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับผลการ
วิเคราะห์บันทึกของผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 60 – 70 ระบุว่าได้รับความรู้และ
เข้าใจเนื้อหาของการฝึกอบรมเป็นอย่างดี

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

1 / 25.1 / 49

Parichart Pongthai 2006: Effects of Using the Training Package on “Teaching English According to Basic Education Curriculum B.E. 2544 (A.D. 2001)” for Primary Teachers of Schools in Nong–Harn District of Udonthani Educational Service Area Office 3. Master of Arts in Teaching, Major Field: Teaching English, Department of Education. Thesis Advisor: Assistant Professor Mantmart Leesatayakun, Ph.D.
112 pages.
ISBN 974-16-1164-1

The objectives of this research were 1) to create a primary English teachers training package in according with the Basic Educational Curriculum B.E. 2544 (A.D. 2001) 2) to study the effects of using the training package on primary English teachers of Schools in Nong-Harn District of Udonthani Educational Service Area Office 3

Twenty – five primary English teachers of primary schools in Nong – Harn district were purposively selected to participate in this training program. The research instruments were a training package entitled “Teaching English according to Basic Education Curriculum B.E. 2544 (A.D. 2001)”, questionnaires on the training package, the trainees’ journal, and the written lesson plan form. All data were analyzed using frequency and percentage. The data from the trainees’ journal were grouped and then, did content analysis based the related issues.

The results of this research indicated that the three highest catagories which were rated at excellent level were ability to put the knowledge and skills into practice(84%) the lecture and activities provided (80%) and the knowledge gained (76%). The written lesson plan task showed that most of the trainees could integrated all of the knowledge in their plans at good and excellent levels, which is incongruent with their journal. Most of the trainees stated that they gained knowledge and understand the content of the training package.

Parichart Pongthai
Student's signature

Mantmart Leesatayakun Mantm 01 / 2006
Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. แม้นมาศ ลีลสัตยกุล ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ดูแล ตรวจ แก้ไข พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร. สมถวิล ธนะโสภณ ผศ.ดร. วิภาดา อิงคนารถ กรรมการ ที่ให้ความอนุเคราะห์แนะนำ ถ่ายทอดความรู้ด้วยความเอาใจใส่และชี้แนะสิ่งที่เป็นประโยชน์ด้วยจิตเมตตา และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.พุทธชาติ ชุณสาคร ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำด้วยความเมตตา ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานี เขต 3 และนายวิรัตน์ จิตรโก ศึกษาพิเศษ 7 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานี เขต 3 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการประกอบงานวิจัย และขอขอบคุณคณะครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานี เขต 3 จำนวน 25 คน ซึ่งไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมด ที่สละเวลาเข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการดังกล่าวและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการปฏิบัติงาน

ขอขอบพระคุณ คุณน้ำสำราญ - คุณน้ำเรวดี มงคลมนต์ ญาติผู้ใหญ่ที่ให้ความเอื้อเฟื้อปัจจัยสี่อันได้แก่ ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่มในบางโอกาส และยารักษาโรคในยามเจ็บไข้ ตลอดจนกำลังใจที่ดีเสมอมาตลอดเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร ขอขอบคุณมิตรภาพอันงดงามจากบุคคลหลายท่านที่มีใจออกนามได้ทั้งหมดซึ่งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคอันเกิดจากปัจจัยภายในตัวผู้วิจัยเองหรือปัจจัยกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอกและขอขอบคุณบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้การวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ทุกท่าน รวมถึงเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2546 ทุกคนที่ร่วมกันเผชิญสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นด้วยจิตใจใฝ่เรียนรู้อันแกร่งกล้า ขอขอบคุณทุกแรงผลักดันและแรงกดดันที่ทำให้เกิดความสำเร็จ อยากบอกว่าขอบคุณจริงๆ

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ ของบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่คอยให้ความช่วยเหลือในทุกเรื่อง และมอบความดีทั้งหมดที่พึงจะมีในวิทยานิพนธ์เล่มนี้แก่ คุณพ่อ มงคล และคุณแม่ไพบูลย์ พงษ์ไทย

ปาริชาติ พงษ์ไทย

พฤศจิกายน 2548

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตงานวิจัย	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	4
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
การจัดการศึกษาตามมาตรฐาน	7
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	10
แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	19
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง	37
การฝึกอบรม	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	50
รูปแบบการวิจัย	50
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
กระบวนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	59
ผลการวิจัย	59
ข้อวิจารณ์	68
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	70
สรุปผลการวิจัย	72
ข้อเสนอแนะ	75
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	77
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก เอกสารประกอบการฝึกอบรม	85
ภาคผนวก ข แบบสอบถามการฝึกอบรม	109
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	112

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 1 – 2	14
2	ผลการสำรวจความต้องการหัวข้อการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูระดับประถมศึกษา	54
3	สรุปผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม	55
4	สรุปผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม	63
5	ผลการประเมินการเขียนแผนการเรียนรู้	69

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องมาจากการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มีจุดมุ่งหมายให้การศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งต้องอาศัยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายที่จะปลูกฝังค่านิยมอันดีงามควบคู่กับการให้ความรู้ความเข้าใจ และฝึกทักษะที่จำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี เก่งและมีความสุข ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อการศึกษาของชาติทั้งในด้านรูปแบบ โครงสร้างและการบริหารจัดการ โดยเฉพาะในเรื่องของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ดังปรากฏเป็นข้อบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่เกี่ยวข้องในหลายๆมาตรา อาทิเช่น มาตรา 9 (ข้อ 3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา มาตรา 22 ในการจัดการเรียนการสอนถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กรมวิชาการ, 2542)

จากข้อบัญญัติที่กล่าวถึงข้างต้นจะเห็นว่า มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาเป็นมาตรฐานแกนกลางหรือมาตรฐานแห่งชาติเพื่อเป็นตัวกำหนดให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีเป้าหมายและมีทิศทางไปในแนวเดียวกัน กล่าวคือ ไม่ว่าจะสอนที่ไหน สอนอะไร จะมีเป้าหมายเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งจัดต่อเนื่อง 12 ปี ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยที่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องจัดทำรายวิชาในแต่ละกลุ่มซึ่งมีทั้งหมด 8 กลุ่มสาระให้ครบถ้วนตามมาตรฐานกำหนดและสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ ความพร้อม รวมทั้งจัดการเรียนรู้ให้

ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นทุกสาระการเรียนรู้

จากสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มวิชา กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศได้กำหนดให้ทุกช่วงชั้นเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลหรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นภาษานานาชาติที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร

แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร โดยเฉพาะในระดับเริ่มต้นคือระดับประถมศึกษา ดังจะเห็นได้จากรายงานสรุปผลการวิเคราะห์การสอบวัดคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โดยสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2547 จากนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 973,877 คน คะแนนเต็ม 40 คะแนน ผลการประเมินพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 16.46 คะแนน มีนักเรียนจำนวน 41.14 % ได้คะแนนในระดับ “ต้องปรับปรุง” 44.05 % อยู่ในระดับ “พอใช้” และ 12.18 % จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดอยู่ในระดับดีซึ่งถือว่ายังอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ (มติชน, 2547: 5)

จากปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษายังไม่สำเร็จเท่าที่ควรโดยทั้งนี้มีอุปสรรคหลายประการเช่น การบริหารจัดการ นักเรียน ตำราเรียน ด้านครูผู้สอน โดยเฉพาะการขาดครูที่จบตรงสาขาเป็นสภาพปัญหาหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จึงเป็นสาเหตุให้ขาดครูที่มีความรู้ความสามารถทั้งในด้านเนื้อหาวิชาที่จะสอน เทคนิคการสอน และวิธีถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียน (พิตรวัลย์, 2537: 1 – 4) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นการวางรากฐานเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน และมีพัฒนาการที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป ครูผู้สอนจึงมีบทบาทมากในการค้นหาวิธีการสอนว่าสอนอย่างไร ให้นักเรียนใช้วิธีการเรียนรู้อย่างไร จนเกิดการเรียนรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ต่างๆ อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner – independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) (กรมวิชาการ, 2545: 2)

ครูจึงควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสม คือ มีความรู้ภาษาอังกฤษ มีทักษะการสอนและมีเจตคติที่ดีในการที่จะถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน เพราะครูเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในฐานะผู้จัดประสบการณ์และบรรยากาศในการเรียนรู้ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2538: 59) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่จะสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันและอนาคตนั้น จะต้องเป็นการเรียนที่สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ ดังนั้นสมรรถภาพการสอนของครูเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะส่งผลต่อผู้เรียน ถ้าการสอนของครูดีผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก็จะดีตามไปด้วย

ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่สอนได้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งนำเอามาตรฐานการศึกษาเป็นตัวกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจจัดหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาขึ้นเพื่อเป็นการสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษายิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกอบรมสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ให้สามารถพัฒนาหลักสูตร จัดทำแผนการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้อง ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกอบรม เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โรงเรียนในเขตอำเภอหนองหาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการพัฒนาชุดฝึกอบรมการจัดการเรียนการสอน สารความรู้ต่างๆ สำหรับครูระดับประถมศึกษา ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2. ได้เรียนรู้วิธีการจัดการฝึกอบรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูระดับประถมศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถวิสัยด้านการสอนของครู รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการฝึกอบรมและวิธีการแก้ไข

3. ผลของการอบรมเป็นประโยชน์กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียน ผู้ปกครอง ครูและผู้บริหาร ซึ่งจะป็นข้อมูลป้อนกลับสำหรับการพิจารณา ปรับปรุง แก้ไข หรือส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนในเขตอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 จำนวน 25 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมด้วยความสมัครใจ

2. เนื้อหาในการฝึกอบรมครั้งนี้ ประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 เอกสารมาตรฐานหลักสูตร/สาระการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2 เอกสารการจัดหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร

2.3 เอกสารขั้นตอนการเขียนแผนการเรียนรู้และตัวอย่างการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.4 เอกสารการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาถึงตัวแปรที่เกี่ยวกับอายุ เพศ ประสบการณ์การทำงาน ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆ

2. ผลการวิจัยครั้งนี้มุ่งส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับการเชื่อมโยงมาตรฐานหลักสูตรกับการจัดวางหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีความสอดคล้องกันของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

3. หลักสูตรฝึกอบรมที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงแล้วจากผู้เชี่ยวชาญ

นิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้คำศัพท์บางคำในความหมายและขอบเขตจำกัดดังนี้

1. ชุดฝึกอบรม หมายถึง เอกสารประกอบการฝึกอบรมสำหรับใช้อบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ คือ การจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แนวทางการประเมินผลการเรียนทางภาษาอังกฤษ

2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หมายถึง หลักสูตรแกนกลาง ที่มีลักษณะเป็นกรอบ และแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร โดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ สำหรับให้สถานศึกษาได้จัดทำสาระของหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับแนวทางของหลักสูตร

3. มาตรฐานหลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดไว้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนจบแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัย โดยจัดลำดับตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2544
3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง
5. การฝึกอบรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา

ความหมายและความเป็นมาของการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน

การจัดการศึกษาตามมาตรฐาน (Standards – based education) เป็นแนวทางการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ โดยมีจุดเริ่มต้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นักการศึกษาชาวอเมริกาส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับรายงานเรื่อง “ A Nation at Risk” ของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยความเป็นเลิศทางการศึกษา(National Commission on Excellence in Education) เมื่อ ค.ศ. 1983 ซึ่งได้รายงานถึงผลการเรียนของเด็กอเมริกาที่ต่ำลงเรื่อย ๆ พร้อมกันนั้นยังได้นำผลการเรียนของเด็กอเมริกาไปเปรียบเทียบกับผลการเรียนของประเทศรัสเซีย ซึ่งพบว่าผลการเรียนของเด็ก

อเมริกาต่ำกว่าเดีกรัสเซีย โดยเฉพาะในกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ปรากฏการณ์นี้เอง ได้นำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ของอเมริกาที่เรียกว่า Goal 2000 : Education America Act

การปฏิรูปการศึกษาของอเมริกาดังกล่าวได้ให้ความสำคัญเรื่องมาตรฐานการศึกษา (Educational standards) ของประเทศ ทั้งมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานการเรียนการสอน มาตรฐานการประเมินผล มาตรฐานสื่อการเรียนการสอน มาตรฐานผู้สอน มาตรฐานทั้งหมดนี้ ต้องได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องและเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน และได้มาตรฐานด้วยกันทั้งสิ้น การศึกษาตามมาตรฐาน จึงเป็นการจัดการศึกษาที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงของมาตรฐานเดียวกัน โดยเน้นผลการเรียนรู้ (Learning outcomes) ของนักเรียนให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

ความหมายของคำว่า “มาตรฐาน” (Standards) หมายถึง ระดับของคุณภาพหรือความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับซึ่งเป็นที่ยอมรับ และใช้เป็นตัววัดหรือประเมินคุณภาพหรือระดับของบางสิ่งบางอย่าง ส่วนความหมายมาตรฐานในการศึกษา หมายถึงสิ่งที่นักเรียนควรรู้และสามารถทำได้ ดังนั้นมาตรฐานที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาของชาติขั้นพื้นฐานต้องเป็นมาตรฐานที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่นักเรียนควรรู้และสามารถทำได้เป็นมาตรฐานหลัก (National Association of State Boards of Education: 1988)

องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานการศึกษา

Delaware State Education (1996) ได้กำหนดองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานการศึกษาไว้ดังนี้

1. การกำหนดสาระ (Strands)
2. การกำหนดมาตรฐาน (Standards)
3. การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmarks)

การกำหนดสาระ

สาระ หมายถึงองค์ความรู้ที่สำคัญๆ ของแต่ละวิชา Illinois State Board of Education (2002) กำหนดสาระในมาตรฐานภาษาอังกฤษและศิลปะภาษาไว้ดังนี้ การอ่าน(Reading) วรรณคดี (Literature) การเขียน(Writing) การฟัง – การพูด(Listening – Speaking) การวิจัย(Research) The

American Council on the Teaching of Foreign Language (ACTFL). (2005) กำหนดสาระในมาตรฐานภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้ การสื่อสาร (Communications) วัฒนธรรม (Cultures) การเชื่อมโยง (Connections) การเปรียบเทียบ (Comparisons) ชุมชน (Communities)

การกำหนดมาตรฐาน

มาตรฐาน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนควรรู้และสามารถทำได้ตามสาระ ดังตัวอย่างของ ACTFL (2005) กำหนดไว้ดังนี้

สาระ: การสื่อสาร (Communications)

มาตรฐาน 1: เข้าใจตีความภาษาพูด และภาษาเขียนในเรื่องต่างๆ จากสื่อที่หลากหลาย

มาตรฐาน 2: ใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงเจตคติ ความรู้สึก และอารมณ์

มาตรฐาน 3: นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ทั้งในการพูดและการเขียน

การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น หมายถึง ระดับของการแสดงความสามารถ (Proficiency level) เป็นสิ่งที่คาดหวังให้นักเรียนควรรู้และมีความสามารถในระดับกว้างๆ และใช้เวลานานกว่าจะพัฒนาผู้เรียนให้ถึงมาตรฐานเหล่านั้น ดังนั้นจึงต้องมีการแจกแจงความสามารถของแต่ละมาตรฐานให้นักเรียนมีโอกาสบรรลุความสำเร็จตามมาตรฐาน ตามวัยและวุฒิภาวะ

การกำหนดมาตรฐานการศึกษาเป็นการนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานของสาขาวิชาหรือกลุ่มสาระสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาได้สร้างหลักสูตรขึ้นมาเพื่อครอบคลุมความรู้ ความสามารถที่ยอมรับว่าเป็นมาตรฐานความรู้ (Content standard) ซึ่งจะอธิบายว่าสิ่งไหนนักเรียนควรรู้และทำได้ในกลุ่มสาระต่างๆ เป็นความรู้ที่มีความสำคัญและจำเป็นกับผู้เรียนอย่างแท้จริง และมาตรฐานความสามารถ (Performance standard) ซึ่งอธิบายความสามารถ

ของนักเรียนในการแสดงความรู้และทักษะต่างๆ ว่าทำได้ดีเพียงใด มาตรฐานความรู้เป็นข้อความที่กล่าวถึงความรู้หรือความเข้าใจ ในขณะที่มาตรฐานความสามารถเป็นข้อความที่บอกวิธีการใช้ความรู้และทักษะ ทั้งมาตรฐานความรู้และมาตรฐานความสามารถเป็นองค์ประกอบสำคัญของมาตรฐานกลุ่มสาระ (นาคยาและคณะ, 2542)

ในประเทศไทย กรมวิชาการ ได้แบ่งกลุ่มสาระออกเป็น 8 กลุ่มสาระสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน ดังนี้ คือ สุขศึกษาและพลศึกษา / ทัศนศิลป์ดนตรีและนาฏศิลป์ / สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม / ภาษาไทย / ภาษาต่างประเทศ / คณิตศาสตร์ / วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี / การงานและอาชีพ (กรมวิชาการ, 2543) ดังนั้น โครงสร้างมาตรฐานของกลุ่มสาระวิชา ควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ขอบข่ายสาระ หมายถึง สาระหรือองค์ความรู้ที่สำคัญ ๆ ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน

2. มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นการกำหนดสิ่งที่นักเรียนควรรู้และสามารถทำตามได้ตามขอบข่ายสาระหลัก และขอบข่ายสาระรอง (Sub strands)

3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น หมายถึง ระดับของการแสดงความสามารถ (Proficiency level) เป็นสิ่งที่คาดหวังให้นักเรียนควรรู้และมีความสามารถในระดับกว้างๆ และใช้เวลาในการพัฒนาผู้เรียนให้ถึงมาตรฐาน ดังนั้นจึงต้องมีการแจกแจงความสามารถในแต่ละมาตรฐานให้ผู้เรียนมีโอกาสบรรลุความสำเร็จตามมาตรฐาน (นาคยา, 2545)

โครงสร้างมาตรฐานหลักสูตรเป็นสิ่งที่เป็นตัวกำหนดผลการเรียนรู้ (Learning outcomes) เมื่อกระบวนการสอนสิ้นสุดลงและในหลักสูตรตามมาตรฐาน ผลการเรียนรู้คือสิ่งที่ผู้เรียนแสดงให้ปรากฏหลังผ่านกระบวนการเรียนการสอนและแสดงความสามารถในการปฏิบัติตนได้ดีในแต่ละสภาพแวดล้อม ดังนั้น อีกแง่มุมหนึ่งผลการเรียนรู้ก็จะเป็นตัวกำหนดขอบข่ายสาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดความสำเร็จด้วยเช่นกัน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2544

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 2) ได้กำหนดลักษณะอันพึงประสงค์ ของกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นการกำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษา ไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง – พูดตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ภายในวงคำศัพท์ 300 – 400 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
3. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) และประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้
4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามระดับชั้น
5. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการเสนอข้อมูลที่เป็นความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นตามความสนใจและวัย
6. มีความสามารถในการใช้ภาษาภายในห้องเรียนและในโรงเรียนในการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง – พูด – อ่าน ตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงศัพท์ ประมาณ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

3. ใช้ประโยคเดี่ยว และประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

4. เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในบริบทที่หลากหลาย

5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น

6. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้นข้อมูลในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

7. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และความเพลิดเพลิน

สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศควรจะต้องอยู่ในบรรยากาศที่สนุกสนานได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้นการเรียนรู้ได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด นำความรู้ที่มีมาก่อนเป็นพื้นฐานของการเรียนเรื่องต่างๆ โดยได้กำหนด สาระ มาตรฐานการเรียนรู้และ มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น iva ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) หมายถึงการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และ ความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ ชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการ เรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึงผลการเรียนรู้ที่ต้องการ ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณ ธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับพัฒนาเพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ใน หลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐานตามสาระทั้งสี่ ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1: เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณ ญาณ

มาตรฐาน ต 1.2:	มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
มาตรฐาน ต 1.3:	เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ
สาระที่ 2	ภาษาและวัฒนธรรม
มาตรฐาน ต 2.1:	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
มาตรฐาน ต 2.2:	เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
สาระที่ 3	ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
มาตรฐาน ต 3.1:	ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน
สาระที่ 4	ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก
มาตรฐาน ต 4.1:	สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม
มาตรฐาน ต 4.2:	สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้น ที่ 1-2

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในแต่ละช่วงชั้น นั่นคือเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 มาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 1 – 2

สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1-2
1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร	1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ	ช่วงชั้นที่ 1 <ol style="list-style-type: none"> เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องภาษาท่าทางและประโยคง่ายๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำและประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง เข้าใจคำกลุ่มคำและประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือ สัญลักษณ์ง่ายๆ เข้าใจบทสนทนาเรื่องสั้นๆ หรือนิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบ
		ช่วงชั้นที่ 2 <ol style="list-style-type: none"> เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องภาษาท่าทาง และคำแนะนำในสังคมรอบตัว อ่านออกเสียงคำประโยคและข้อความง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง เข้าใจประโยคข้อความสั้นๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ ถ่ายโอนข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นประโยคหรือข้อความ สั้นๆ เข้าใจบทสนทนาเรื่องสั้น เรื่องเล่าและนิทาน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1-2
		ช่วงชั้นที่ 1
1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต		<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาง่ายๆสั้นๆเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้สื่อวัฒนธรรมง่ายๆ 2. ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อต้องการแสดงความต้องการของตนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีง่ายๆที่มีอยู่ในสถานศึกษา 3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ รอบตัวโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ 4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตนโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและจากผลจากการฝึกทักษะต่างๆรวมทั้งรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้รับ
		ช่วงชั้นที่ 2
		<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้วัฒนธรรมง่ายและสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา 2. ใช้ภาษาง่ายๆเพื่อแสดงความต้องการของตนเสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา 3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบาย เกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆที่พบเห็นในชีวิตประจำวันและสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1-2
		<p>ช่วงชั้นที่ 2 (ต่อ)</p> <p>4. ใช้ภาษาต่างๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตน โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล</p>
		<p>ช่วงชั้นที่ 1</p> <p>1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำสำนวนง่ายๆ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>2. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>
2. ภาษาและวัฒนธรรม	2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	<p>ช่วงชั้นที่ 2</p> <p>1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำสำนวนง่ายๆ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>2. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ</p>
		<p>ช่วงชั้นที่ 1</p> <p>1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่อง เสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ</p> <p>2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1-2
		ช่วงชั้นที่ 1 (ต่อ)
	2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง 4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม
		ช่วงชั้นที่ 2
		1. เข้าใจ ความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่ายๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้อง 2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสม 3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม 4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม
		ช่วงชั้นที่ 1
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน	1. เข้าใจคำและกลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ 2. ถ่ายทอดความหมายของคำและกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1-2
4. ภาษากับ ความสัมพันธ์กับ ชุมชนโลก	4.1 สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งในสถาน ศึกษาชุมชนและ สังคม	<p>ช่วงชั้นที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศ ง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ 2. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ <p>ช่วงชั้นที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถาน ศึกษา <p>ช่วงชั้นที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถาน ศึกษาด้วยวิธีการและรูปแบบง่ายๆ 2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกับบุคคลภายในสถาน ศึกษา
	4.2 สามารถใช้ภาษา ต่างประเทศเป็น เครื่องมือในการ เรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความรู้ มือและการอยู่ร่วม กันในสังคม	<p>ช่วงชั้นที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่าย เพื่อสื่อสารขั้นพื้น ฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น <p>ช่วงชั้นที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐาน เกี่ยว กับอาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลองหรือสถาน การณ์จริง 2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น อย่างมีความสุขโดยรู้จักฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม

ที่มา: กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ (2545)

**แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีจุดมุ่งหมายให้การศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ผู้เรียนเป็นผู้ที่สำคัญที่สุด การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การจัดที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ (กรมวิชาการ, 2544: 105) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีการพัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัยจนถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีลักษณะเด่นชัด คือ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner - centred) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีหลายแนวทางด้วยกัน ซึ่งแนวคิดทฤษฎีและวิธีสอนที่ได้รับความนิยมในการนำมาประยุกต์ใช้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) การสอนเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) การเรียนรู้ตามแนวคิดและทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative competence)

ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้สอนมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีผู้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ กัน ดังนี้

Widdowson (1978: 163) กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสารเป็นความรู้ที่ตระหนักถึงการ
ใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมตามสภาพแวดล้อมทางสังคม ทั้งนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่าง
การใช้ทักษะทางภาษา (Linguistic skill) และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสาร

Stevens (1980: 113-114) มีความเห็นว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ
ความสามารถที่จะรับรู้และใช้โครงสร้างหรือรูปแบบภาษาได้ถูกต้อง ตลอดจนการรับรู้และการใช้
ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง (Referential meaning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Moller (1981: 58-71) ได้กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า หมายถึง
ความสามารถ 2 ด้านคือ

1. ความรู้ความสามารถในการนำระบบต่างๆ ของภาษาไปใช้ได้จริง ระบบของภาษาเหล่านี้ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (Syntactic) ระบบการออกเสียง(Phonology) และความหมาย (Semantic)

2. ความสามารถในการนำทักษะต่างๆ ไปใช้ได้จริง ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

Littlewood (1981: 6) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็น
ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และหน้าที่ของการใช้ภาษา
นั้นๆ ซึ่งความสามารถในการใช้ภาษาดังกล่าว ได้แก่

1. ความสามารถทางกฎเกณฑ์ทางภาษา (Linguistic competence)
2. ความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างรูปแบบของภาษา (Forms) กับหน้าที่ในการสื่อสาร (Functions)
3. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategies)
4. ความสามารถในการใช้ความหมายของภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคม (Social-meaning)

กล่าวโดยสรุปความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ทางภาษาในด้าน เสียง ศัพท์ ไวยากรณ์และทักษะทางภาษาไปใช้ได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล

องค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

Canale (1983: 6-14) และ Swain (1984: 7 - 18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีของภาษาหรือการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือหลักไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical competence) ตลอดจนความหมายของเสียง ศัพท์ และไวยากรณ์

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence) คือความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย วัฒนธรรม สถานภาพทางสังคม และบทบาทของบุคคลในสังคม

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงข้อความที่สื่อความหมายทางภาษา (Utterances) เข้ากันได้เหมาะสมและถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร (Strategic competence) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ เพื่อให้การสื่อสารบรรลุผล การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกในทางที่ใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด

หลักการและแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Morrow (1981: 59 – 66) ได้เสนอหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนกำลังทำอะไร (Know what you are doing) กล่าวคือ ในการเรียนใด ๆ หรือการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะต้องมีจุดประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ นอกจากนั้นกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกการใช้ภาษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง

2. การแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้เท่ากับการสอนรวมทั้งส่วนใหญ่ (The whole is more important than the sum of the part) การสอนแบบแยกส่วนเป็นส่วนย่อยโดยการอธิบายกฎเกณฑ์ไปที่ละส่วนไม่ได้เป็นลักษณะของการใช้ภาษาในการสื่อสารที่แท้จริง ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาในระดับที่เหนือกว่าระดับประโยคขึ้นไป และจะต้องเป็นการใช้ภาษาจริงในสถานการณ์จริง

3. กระบวนการในการสื่อความหมายมีความสำคัญเท่าเทียมกับรูปแบบในการสื่อความหมาย (The process are as important as the forms) เพื่อให้การฝึกรูปแบบของภาษาบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นกระบวนการฝึกควรอยู่ในลักษณะของกระบวนการสื่อสารซึ่งมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

3.1 ช่องว่างของข้อมูล (Information gap) ในชีวิตจริงของการสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนหรือมากกว่านี้ ฝ่ายหนึ่งทราบข้อมูล แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ทราบและต้องการที่จะทราบจึงเกิดการสื่อสารขึ้น การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ผู้สอนจึงควรจัดสถานการณ์ในลักษณะนี้คือ ทำให้เกิดช่องว่างของข้อมูล กระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อจะได้ทราบข้อมูลเป็นการปิดช่องว่างข้อมูล

3.2 การเลือก (Choice) ในการสื่อสารที่แท้จริง ผู้พูดมีสิทธิ์ที่จะเลือกถ้อยคำที่จะมาพูดตามความคิดของตนและเลือกรูปแบบภาษาที่เหมาะสมได้ ดังนั้นการฝึกในห้องเรียนครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกที่จะพูดหรือทำอะไรตามที่เขาคิด ผู้สอนไม่ควรกำหนดแน่นอนลงไปว่าจะให้ผู้เรียนตอบอย่างไร

3.3 ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ในการสื่อสารกันนั้น ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายอยู่ในใจแล้วว่าตนต้องการพูดให้เกิดผลอย่างไร และถ้าคู่สนทนาได้ตอบตรงกับสิ่งที่ต้องการก็แสดงว่าการสื่อสารของเขาประสบความสำเร็จ นั่นคือข้อมูลย้อนกลับจากคู่สนทนาจะทำให้เขาทราบถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการสื่อสารในครั้งนั้น

4. การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติ (To learn it, do it) การสร้างพัฒนาการในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียนนั้นครูต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหลังจากที่ได้แนะนำกฎเกณฑ์ให้แก่ผู้เรียนแล้ว โดยครูควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นการผ่อนคลายและให้อิสระแก่ผู้เรียน เพราะการที่ผู้เรียนอยู่ในความควบคุมของครูตลอดเวลาจะเป็นการทำลายบรรยากาศในการสื่อสาร แต่ครูก็ไม่ควรปล่อยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาตัวเองตามลำพัง

5. ความผิดพลาดต่าง ๆ ไม่ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อความหมายเสมอไป (Mistakes are not always a mistake) ครูไม่ควรเคร่งครัดในข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น ใช้รูปแบบไวยากรณ์ผิด ออกเสียงผิด ในขณะที่นักเรียนสามารถที่จะสื่อสารกันได้เข้าใจ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน

Johnson (1982: 163 – 175) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร 5 ประการ ดังนี้

1. The Information Transfer Principle เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปอีกทักษะหนึ่ง

2. The Information Gap Principle เป็นหลักการทำกิจกรรมที่คำนึงถึงสภาพในชีวิตจริงของการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่า โดยที่คนใดคนหนึ่งรู้ข้อมูลบางอย่างในขณะที่อีกคนหนึ่งไม่รู้และต้องสื่อสารความหมายกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ตนต้องการจะทราบ โดยนักเรียนทั้งสองคนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันและกัน

3. The Jigsaw Principle เป็นหลักการที่ผู้เรียนต้องนำข้อมูลที่ได้รับไปทำกิจกรรมต่อไป คล้ายลักษณะลูกโซ่กับผู้เรียนคนอื่น ทั้งนี้เนื่องจากภาระงานที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายจะมีความแตกต่างกัน

4. The Task Dependency Principle เป็นหลักการที่ผู้เรียนจะต้องพึ่งพาอาศัยข้อมูลของกันและกันในการทำกิจกรรม โดยนักเรียนแต่ละคนจะต้องทำงานในส่วนของตนให้ดีที่สุดเพื่อส่งข้อมูลให้เพื่อนไปทำงานต่อไป

5. The Correction for Content Principle เป็นหลักการที่เน้นการสื่อสารอย่างถูกต้อง ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่รับมอบหมายเพื่อฝึกทักษะการสื่อสาร ครูจะคอยดูว่านักเรียนสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องหรือไม่ โดยการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นครูควรแก้ไขข้อบกพร่องของการสื่อสารมากกว่าการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์

สมถวิล (2528) ได้กล่าวถึงหลักการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ (Learner – centered) ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้ภาษา ซึ่งอาจจะจัดอยู่ในรูปแบบของกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม
2. การเรียนภาษาเกิดจากการร่วมกิจกรรมที่ครูจัดให้ กิจกรรมทางภาษาจะต้องจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีสภาพใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย
3. กิจกรรมหรือแบบฝึก จะมีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการจัดกิจกรรมให้มีช่องว่างเพื่อการสื่อสาร (Information gap) เพื่อกระตุ้นและเร้าใจให้มีการสื่อสาร
4. การสอนมุ่งให้ความสำคัญทางด้านความหมาย (Meaning) และความสามารถในการสื่อสาร (Fluency) มิใช่รูปแบบ (Form) และความถูกต้อง (Accuracy)
5. การทดสอบเป็นการทดสอบการใช้ภาษาจริง มิใช่เป็นการทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษา

รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

Paulston (1979) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การฝึกสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในสังคม (Social formulas and dialogues) คือการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้บทสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในสังคม เช่น การฝึกวิธีการทักทาย การลาจาก การแนะนำตนเอง เป็นต้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้ใช้รูปแบบต่างๆ ให้เหมาะสม การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติให้นักเรียนได้ฝึกภาษา

2. กิจกรรมแก้ปัญหา (Problem solving activities) เป็นกิจกรรมที่สมมติสถานการณ์ให้นักเรียนแก้ปัญหา โดยครูจะให้นักเรียนแก้ปัญหาอย่างหนึ่งซึ่งจะมีแนวทางให้นักเรียนเลือกหลายอย่างในการแก้ปัญหา

3. ควรจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role – play) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านพฤติกรรมบางอย่างต่อเพื่อน ซึ่งจะถูกจัดอยู่ในบทบาทต่างๆ กิจกรรมบทบาทสมมตินี้อาจจะทำเพียงง่ายๆ หรือเป็นกิจกรรมที่ได้รับการควบคุมหรือไม่มีการควบคุมเลยก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน รูปแบบของกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนได้แก่ สถานการณ์ บทบาทที่ให้และสำนวนที่ใช้พูด อนึ่ง การจัดบทบาทสมมติในระดับสูงควรให้ประสบการณ์พื้นฐานแก่นักเรียนก่อน เพราะกิจกรรมจะไม่เกิดประโยชน์ถ้านักเรียนจะแสดงในสิ่งที่ตนเองไม่มีประสบการณ์

4. การใช้หน้าที่ของภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในสังคม (Community oriented tasks) คือการให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ฝึกใช้หน้าที่ของภาษาในลักษณะต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในสังคม เช่น การกรอกแบบฟอร์ม การถามสถานที่ การเขียนจดหมายในลักษณะต่างๆ

กิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะผู้สอนจะใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนๆ ในกิจกรรมเพื่อการสื่อสารคือ กิจกรรมซึ่งผู้เรียนมีจุดประสงค์และมีความต้องการที่จะสื่อสาร ซึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเอง โดยแสดงออกทางเนื้อหามากกว่ารูปแบบทางภาษา และสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละแบบได้ถูกต้อง ในขณะที่ผู้เรียนกำลังแสดงออกทางภาษาเพื่อสื่อความหมายอยู่นั้น ผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะและจะปล่อยให้แสดงออกอย่างเสรีคือ ไม่กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่จะนำมาใช้สื่อสาร (Harmer, 1982: 166 – 167)

กิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีอยู่ 2 ชนิด (Littlewood, 1981)

1. กิจกรรมที่จัดตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสาร (Functional communicative activities) กิจกรรมนี้จะเน้นที่จุดประสงค์ที่จะสื่อสาร เพื่อจะสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในบางครั้งอาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก แต่จะดูว่าสามารถจะสื่อสารได้ทันที เมื่อจำเป็นได้ดีเพียงไร

2. กิจกรรมที่จัดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction activities) คือกิจกรรมที่จัดเพื่อให้ใช้จริงกับบุคคลอื่นๆ ในสังคม นอกจากผู้เรียนจะเลือกใช้ภาษาตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารแล้ว ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ด้วย จากสถานการณ์ต่างๆ ในสังคมให้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุดในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมทางภาษาขึ้นในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและได้แสดงออกทางภาษาและสามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเกิดจากตัวผู้เรียนเอง

การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking)

นักการศึกษา นักจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญด้านการคิดหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ไว้หลายความหมาย ซึ่งแตกต่างกันไปตามแง่มุมในการพิจารณาของแต่ละบุคคล ดังที่ Yinger (1980: 11-15) ได้สรุปจำแนกคำนิยามของการคิดอย่างมีวิจารณญาณไว้เป็น 2 กลุ่มแนวคิด ดังต่อไปนี้

1. คำนิยามในความหมายแคบ เป็นการนิยามการคิดอย่างมีวิจารณญาณในลักษณะที่เป็นการประเมินผลข้อมูล โดยมีหลักเกณฑ์เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ นักการศึกษาในกลุ่มนี้ เช่น

Ennis (1992: 11) ได้ให้คำนิยามของการคิดอย่างมีวิจารณญาณครั้งแรกไว้ว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการประเมินข้อความได้อย่างถูกต้อง ต่อมาได้ปรับขยาย โดยกำหนดคำนิยามใหม่ ว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการคิดอย่างมีเหตุผล และคิดแบบตรรกะตรงก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อหรือลงมือใดๆ

2. คำนิยามในความหมายกว้าง เป็นการนิยามความหมายเช่นเดียวกับการแก้ปัญหา นักการศึกษาในกลุ่มนี้ได้แก่

Moor and Parker (1986 : 67) ได้ให้ความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณว่า เป็นการคิดอย่างระมัดระวัง และจงใจกำหนดว่าจะเชื่อหรือปฏิเสธในคำกล่าวอ้าง หรือการตัดสินใจในการแก้ปัญหา

Lipman (1988: 38) กล่าวว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการของการคิด และเป็นเครื่องมือที่บุคคลใช้ในการแก้ปัญหา ตัดสินใจ และเรียนรู้ โนทัศน์ใหม่ๆ

จากนิยามของการคิดอย่างมีวิจารณญาณดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การพิจารณาไตร่ตรองด้วยเหตุผลอย่างรอบคอบเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาที่ปรากฏ โดยการรวบรวมข้อมูล หรือหลักฐานที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุนก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อ ก่อนลงมือแก้ปัญหา และก่อนการปฏิบัติการใดๆ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณกับการเรียนการสอนภาษา

การนำทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในการสอน ต้องพิจารณากระบวนการ 2 กระบวนการ (ประภาศรี, 2542 อ้างถึง Morse and McCune, n.d.) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเตรียมและนำทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในการสอน ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1.1 พิจารณาทักษะเฉพาะที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างระมัดระวัง โดยที่นักเรียนจะต้องทราบถึงทักษะที่เกิดขึ้นตามความคาดหวัง

1.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.3 เตรียมกิจกรรมหลักของการพัฒนาทักษะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.4 บูรณาการเข้าสู่การสอนในชั้นเรียน

1.5 การทดสอบต้องสอดคล้องกับทักษะที่เกิดขึ้น

1.6 เปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อพัฒนาทักษะให้เกิดขึ้นหลังจากกิจกรรมการเรียนการสอน

2. กระบวนการพัฒนาให้เกิดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณการจัดกิจกรรมในห้องเรียนจะต้องอนุญาตให้นักเรียนฝึกอย่างมีอิสระ ในการพัฒนาทักษะใหม่ๆ

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)

แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ เชื่อว่าสถานะความเป็นจริงถูกกำหนดโดยประสบการณ์ของผู้เรียน ผู้เรียนสร้างสถานะความเป็นจริงขึ้นเองเป็นส่วนบุคคล ดังนั้นการมองภาพของผู้เรียนจึงแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล การเรียนรู้ไม่ใช่กิจกรรมของครูฝ่ายเดียว แต่ผู้เรียนจะต้องสร้างความรู้ขึ้นเองด้วย บทบาทของผู้เรียนจึงต้องเป็นฝ่ายกระทำ รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ในแนวนี้เชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วม ดังมีผู้กล่าวถึงการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ ดังต่อไปนี้

Driver and Bell (1986) มีความคิดที่ว่าโดยทั่วไปแล้วคนส่วนใหญ่มักคิดว่า การเรียนรู้เป็นการซึมซับความรู้ แต่แนวคิดปัจจุบันได้ชี้แนะว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความหมายของความรู้ นั้น ไม่ว่าความรู้ที่ได้มาจากหนังสือเรียน จากการพูดคุย หรือจากประสบการณ์รอบตัว ซึ่งแนวคิดนี้เชื่อว่า

1. ผลที่ได้จากการเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่เดิมของนักเรียน ความคิด เป้าหมาย และแรงจูงใจของนักเรียนมีอิทธิพลต่อวิธีการที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับอุปกรณ์การเรียนรู้ในหลายรูปแบบ

2. การเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับการสร้างความหมาย คนเรามักสร้างความหมายในสิ่งที่เขาได้ยินหรือได้เห็น โดยการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมที่มีอยู่กับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ

3. การสร้างความหมายเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความหมาย มีส่วนร่วมในการตั้งสมมติฐาน ตรวจสอบ และเปลี่ยนแปลงความคิด

4. การเรียนรู้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับแค่การสร้างความหมายเท่านั้น แต่ต้องยอมรับว่าความหมายที่ถูกสร้างขึ้นแล้วต้องมีการประเมินผลและหลังจากการประเมินผลแล้วอาจมีการยอมรับหรือไม่ยอมรับความคิดที่เกิดขึ้น

5. ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองด้วย

6. ความหมายบางความหมายสามารถเปลี่ยนแปลงได้ นักเรียนแต่ละคนสามารถสร้างความหมายที่แตกต่างกันในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นความหมายที่นักเรียนสร้างขึ้นอาจเนื่องมาจากประสบการณ์ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม โดยผ่านการสอน

Cobb (1994) กล่าวถึงการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ว่า เป็นกระบวนการที่ไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ ในการสร้าง การรวบรวม และการตกแต่งความรู้ ผู้เรียนมีโครงสร้างความรู้ที่ใช้ในการตีความหมายและทำนายเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัวเรา โครงสร้างความรู้ของผู้เรียนอาจแปลกและแตกต่างจากโครงสร้างของผู้เชี่ยวชาญ การเรียนการสอนเป็นกระบวนการทางสังคมและเป็นความร่วมมือกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในการค้นคว้า บุคคลที่แวดล้อมผู้เรียนมีอิทธิพลต่อตัวผู้เรียน ภาษาและวัฒนธรรมจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องแสวงหาความรู้ และสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง ความรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ๆ หรือพบสิ่งใหม่ๆ แล้วนำความรู้ที่มีอยู่มาตรวจสอบกับสิ่งใหม่ๆ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายซึ่งทุกคนยอมรับ ผลงานที่สำเร็จเป็นผลงานกลุ่ม การเรียนแบบร่วมมือเป็นนวัตกรรมทางการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่นักการศึกษาให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนแบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นทีม รู้จัก

เสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิต Robert E. Slavin (1990) กล่าวถึงเทคนิคต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนแบบร่วมมือพอสรุปได้ดังนี้

1. มีสมาชิกในกลุ่ม 2- 6 คน มีความเต็มใจเข้ากลุ่มและสมาชิกในกลุ่มจะสามารถ
2. สมาชิกแต่ละคน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง
3. มีทักษะการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย เช่น กำหนดบทบาท หน้าที่รับผิดชอบ
4. มีการประเมินการทำงานของกลุ่มโดยผู้สอนและสมาชิกกลุ่ม
5. ผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้และวิธีการทำงานแก่กลุ่ม

เทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนแบบร่วมมือ มีหลายเทคนิคด้วยกันเช่น Jigsaw, STAD, TGT, Co –op –Co –op, Think–pair share เป็นต้น

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถจัดได้หลากหลาย ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้น โดยผู้สอนคอยดูแลให้คำปรึกษา ผู้เรียนจะสามารถพัฒนา ด้านภาษาและสติปัญญาในการทำงานกลุ่มซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ, 2544)

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนได้ร่วมมือในการทำงานกลุ่ม มีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

แนวทางในการประเมินผลการเรียนทางภาษาอังกฤษ

ในยุคสังคมการเรียนรู้ (learning society) ของศตวรรษที่ 2000 มีการเน้นความคิด ไคร่ครวญ สร้างสรรค์ (reflective and creative thinking) กระบวนการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ (learner-centered approach) การทดสอบ วัด และประเมินผลควรมุ่งที่การปฏิบัติเพื่อปรับปรุง โดยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทดสอบ วัด และประเมินผลมากขึ้น มีการวัดผลอย่างเป็นทางการเป็นระยะๆ และมีการวัดตามสภาพจริงที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม ควรจัดโปรแกรมการเรียนการสอนและการทดสอบที่หลากหลาย สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถต่างๆ กัน เช่น สำหรับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กปัญญาอ่อน ไม่ควรมุ่งแต่เพียงกลุ่มปานกลางดังเช่นเป็นอยู่ในปัจจุบัน ควรคำนึงถึงการเรียนเป็นรายบุคคล ให้ความสำคัญต่อภาษาที่เป็นการสื่อสารสากลและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียนทั้งในเชิงรุก (proactive action research) และในเชิงรับเพื่อแก้ปัญหา (responsive action research) มากขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน และกระบวนการเรียนการสอน ช่วยให้การเรียน ได้ผลเต็มที่ และการประเมินผลควรใช้ข้อมูลครบถ้วนทุกด้าน และมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง วัดได้ตรงตามเป้าหมาย และผลที่ใช้มีประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพการใช้ภาษา การเรียนการสอนและหลักสูตร

นักการทดสอบ และประเมินผลต้องใช้หลักการปรัชญาศาสตร์ มานุษยนิยม ให้ความสำคัญแก่ผู้รับการทดสอบ โดยคำนึงถึงตัวแปรต่างๆ ทั้งที่เป็นของผู้รับการทดสอบโดยตรง และตัวแปรแวดล้อมต่างๆ ควรให้ออกาสผู้รับการทดสอบในการได้ประเมินความก้าวหน้า การประเมินตามสภาพจริง เช่น แบบแฟ้มสะสมงาน แบบการให้คำปรึกษาหารือ และแบบให้ประเมินตนเอง เพราะผลการประเมินจะนำมาใช้ในการตัดสินใจปรับปรุง และหาแนวทางแก้ไข นอกจากนี้ผู้ที่ทำหน้าที่ทดสอบ วัด และประเมินควรตระหนักว่า การวัดบุคคลไม่เหมือนกับการวัดสิ่งของ เพราะองค์ประกอบของบุคคลมีความซับซ้อนหลากหลาย จึงควรวัดหลายด้านและใช้หลายวิธีตามหลักการ และอย่างเหมาะสม (อัจฉรา, 2544)

การประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง เป็นกระบวนการสังเกต บันทึก หรือตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับงานของนักเรียนที่ได้ปฏิบัติไป ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงมีลักษณะเป็นการประเมินดังต่อไปนี้

1. มุ่งให้ผู้เรียนเลือกตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ
2. ประเมินผลการปฏิบัติ(Performance – based assessment)
3. เน้นให้ผู้เรียนรู้เกณฑ์การประเมิน
4. วัดความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน
5. มุ่งพัฒนาผู้เรียนและเน้นการประเมินตนเอง
6. สามารถเชื่อมโยงไปสู่ชีวิตจริงได้
7. วัดทักษะการคิดที่ซับซ้อนของผู้เรียน

การประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง อาจประเมินได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การเขียนรายงาน การสาธิต และแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น ในการประเมินผลแบบทางเลือกไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด ทั้งการประเมินตามสภาพที่แท้จริงหรือการประเมินตามผลการปฏิบัติงาน จำเป็นต้องมีเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring guide หรือ Scoring rubric) ซึ่งจะประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ

1. เกณฑ์ (criteria) ซึ่งต้องมีลักษณะชัดเจนกับทุกคน สอดคล้องวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ต้องการวัด และเป็นที่รับทราบกันทุกคน
2. ค่าระดับ (scales) ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปตัวเลข เช่น 4, 3, 2, 1 หรือแสดงคุณลักษณะก็ได้ เช่น หัดใหม่ มืออาชีพ หรือใช้ทั้งสองอย่างก็ได้ในการให้ค่าระดับ
3. คำอธิบายผลการปฏิบัติ (Performance description) เป็นคำอธิบายสั้น ๆ เกี่ยวกับระดับต่าง ๆ เช่น มาก น้อย ไม่มีเลย เป็นต้น (Rudner and Boston, 2000)

แนวทางการประเมินผลการเรียนรายวิชา

การประเมินผลการเรียนรายวิชา มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลพิจารณาปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมการเรียนและพัฒนาการของผู้เรียน และยังสามารถนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนนำผลการประเมินไปใช้พิจารณาตัดสินความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการประเมินผลการเรียน ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนเรียน

ครู – อาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาต้องประเมินผู้เรียนก่อนเรียนเพื่อหาข้อมูล/สารสนเทศเกี่ยวกับตัวผู้เรียน สำหรับใช้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนตามแนวทางการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินผลก่อนเรียนประกอบด้วย

1.1 การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน

การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะ และความพร้อมของผู้เรียนที่จำเป็นหรือเป็นพื้นฐานของการเรียนเรื่องใหม่ที่ผู้เรียนต้องเรียน โดยวิธีการที่เหมาะสม แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุงหรือเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมและพื้นฐานพอเพียงที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้อย่างดี แนวปฏิบัติในการประเมินมี ดังนี้

1.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลและทักษะที่เป็นพื้นฐานของเรื่องที่จะเรียน

1.1.2 เลือกวิธีการและจัดทำเครื่องมือสำหรับประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.1.3 ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน

1.1.4 นำผลการประเมิน ไปจัดดำเนินการปรับปรุงผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานที่พอเพียงก่อนดำเนินการสอน

1.1.5 จัดการเรียนการสอนในเรื่องที่กำหนด

1.2 การประเมินความรู้ในเรื่องที่กำหนดให้เรียน

การประเมินความรู้ในเรื่องที่กำหนดให้เรียนเป็นการประเมินผู้เรียนในเรื่องที่กำหนดจะสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้และทักษะในเรื่องที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด เพื่อ

ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนจัดการเรียนการสอนและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน จะทำให้ทราบศักยภาพในการเรียนรู้และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน และแนวปฏิบัติในการประเมิน

2. การประเมินระหว่างเรียน

การประเมินระหว่างเรียนเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละระยะ ว่าบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนการสอนตามแผนการสอนหรือไม่และสามารถนำข้อมูล/สารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน และส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาสูงสุดตามศักยภาพ

การประเมินระหว่างเรียนมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 วางแผนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลระหว่างเรียน ผู้สอนจัดทำแผนการสอนโดยกำหนดกิจกรรม/ภาระงาน และแนวทางการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน

ขั้นที่ 2 เลือกวิธีการประเมินที่สอดคล้องกับกิจกรรมหรือภาระงานที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ วิธีการประเมินโดยทั่วไป มีดังนี้

2.1 การประเมินด้วยวิธีการซักถาม/สัมภาษณ์หรือใช้แบบทดสอบประเภทต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น

2.1.1 การถามตอบระหว่างทำกิจกรรม

2.1.2 การสนทนาพูดคุยกับผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง

2.1.3 การสอบปากเปล่า

2.1.4 การอ่านบันทึกต่าง ๆ ของผู้เรียน

2.1.5 การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านพร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ

2.1.6 การสอบข้อเขียนเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถแต่ละเรื่อง เป็นต้น

2.2 การประเมินการปฏิบัติงาน (Performance assessment)

การประเมินการปฏิบัติงาน เป็นวิธีการประเมินงานหรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำเพื่อให้ได้ข้อมูล/สารสนเทศว่าผู้เรียนเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนต้องเตรียมภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ และเกณฑ์การให้คะแนนที่ครอบคลุมและชัดเจนการปฏิบัติงานดังกล่าวอาจเป็นได้ทั้งงานที่ให้เขียนหรืองานที่ให้ลงมือปฏิบัติงานจริง

2.3 การประเมินสภาพจริง (Authentic assessment)

การประเมินสภาพจริง เป็นการประเมินการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ ซึ่งเป็นงานหรือสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริงมีลักษณะซับซ้อน (Complexity) และเป็นองค์รวม (Holistic) มากกว่างานที่ให้ปฏิบัติทั่วไป

2.4 การประเมินแฟ้มสะสมงาน (Portfolio assessment)

การประเมินแฟ้มสะสมงานเป็นวิธีการประเมินจากงานที่ผู้เรียนเก็บรวบรวมจากการปฏิบัติจริงทั้งในชั้นเรียนหรือในชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้มาจัดแสดงเป็นระบบโดยมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นความพยายาม เจตคติ แรงจูงใจ พัฒนางาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์ของงาน

ขั้นที่ 3 กำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียนกับการประเมินผลเมื่อจบการเรียนการสอน

การประเมินระหว่างเรียนเป็นการประเมินเพื่อนำผลมาพิจารณาพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาได้สูงสุดตามศักยภาพของตน การให้น้ำหนักความสำคัญจึงควรมากกว่าการประเมินผลเมื่อจบการเรียนการสอน โดยพิจารณาธรรมชาติของแต่ละรายวิชาและในการพิจารณาตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนต้องพิจารณาจากผลการประเมินระหว่างเรียนและผลการประเมินเมื่อจบการเรียนการสอนรวมกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่สถานศึกษาเป็นผู้กำหนด

ขั้นที่ 4 จัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน

ผู้สอนต้องจัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างเรียนอย่างเป็นระบบ ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมผู้เรียน เป็นหลักฐานสำหรับผู้เกี่ยวข้องและเป็นหลักฐานที่ตรวจสอบได้

3. การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน

การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนเป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนเมื่อผ่านการเรียนรู้ตามระยะเวลาที่กำหนด ประกอบด้วย

3.1 การประเมินเมื่อจบการเรียนการสอน

การประเมินเมื่อจบการเรียนการสอน เป็นการประเมินผู้เรียนเมื่อเรียนจบ ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดภาคเรียนเพื่อตรวจสอบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละด้านมากน้อยเพียงใด เปรียบเทียบกับการประเมินก่อนเรียนเพื่อดูปัญหาการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ทราบศักยภาพผู้เรียนและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อ เช่น

- 3.1.1 ปรับปรุง แก้ไข ผู้เรียนให้มีผลการเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนการสอน
- 3.1.2 ปรับปรุง แก้ไข วิธีเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 3.1.3 ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและอื่น ๆ

3.2 การประเมินตัดสินผลการเรียน

เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนแต่ละรายวิชา เพื่อสรุปตัดสินความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนแต่ละภาค และใช้เป็นข้อมูลปรับปรุง แก้ไขผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินผลการเรียนรายวิชา

การประเมินตัดสินผลการเรียนควรรู้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสม และควรนำผลการประเมินผลระหว่างเรียน ใช้เป็นข้อมูลในการประเมินตัดสินผลการเรียนตามสัดส่วนที่กำหนดใน

ระเบียบของสถานศึกษาดังกล่าว

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ปัจจุบันแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับความสนใจกันมาก คือแนวคิดของ Krashen (2003) ซึ่งได้กล่าวถึงสมมติฐานในการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการโดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการซึมซับทางภาษา (The Acquisition Learning Hypothesis) สมมติฐานนี้สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของคนเรามีอยู่ 2 ลักษณะ คือ การซึมซับทางภาษา (language acquisition) และการเรียนภาษา (language learning)

การซึมซับทางภาษาเป็นการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ที่มีกระบวนการคล้ายคลึง หรือเหมือนกันกับการเรียนรู้ภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ คือเป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนจะไม่ได้คิดว่ากำลังเรียนรู้ภาษาอยู่ เพราะมุ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเท่านั้น การเรียนรู้ภาษาดังวิธีนี้ผู้เรียนมักไม่รู้ตัวว่าได้เรียนกฎเกณฑ์ภาษา เพราะไม่มีการเน้นเรื่องกฎเกณฑ์ แต่ผู้เรียนจะรู้สึกได้ถึงความต้องการของภาษา การเรียนรู้แบบนี้จึงมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติ และไม่เป็นทางการ

การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งนับเป็นการเรียนรู้อย่างรู้ตัว เป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก ซึ่งผู้เรียนมักจะอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้ มีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาที่เรียนแต่กระบวนการเรียนด้วยวิธีนี้ไม่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเหมือนในชีวิตประจำวัน จึงเป็นแบบทางการ

2. สมมติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) สมมติฐานนี้สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษานั้นเป็นไปอย่างมีขั้นตอนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อน โครงสร้างอื่นๆ ตัวอย่าง เช่น เด็กจะเรียนรู้หน่วยคำประเภทพหูพจน์ /~s/ และที่แสดงกริยาที่กำลังดำเนินอยู่ /~ing/ ก่อนที่จะเรียนรู้หน่วยคำ /~s/ ที่แสดงความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา และการใช้ /'s/ ที่แสดงความเป็นเจ้าของ

3. สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกตรวจสอบทางภาษา (The Monitor Hypothesis) สมมติฐานนี้มีสาระสำคัญว่าการซึมซับทางภาษาและการเรียนภาษานำไปใช้ประโยชน์ได้ต่างกัน การซึมซับ

ทางภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงได้อย่างคล่องแคล่ว (fluency) ส่วนการเรียนภาษามีประโยชน์เป็นกลไกตรวจสอบความถูกต้องของภาษา (monitor) ในชีวิตประจำวันการเรียนภาษาซึ่งเป็นการเรียนกฎเกณฑ์ของภาษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของภาษาโดยมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการคือ

3.1 ต้องมีเวลาเพียงพอสำหรับการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา โดยเฉพาะในการสนทนาต่างๆไป มิฉะนั้นถ้าไม่มีการตรวจสอบก็จะทำให้พูดช้าหรือเร็วเกินไป

3.2 ต้องมุ่งความสนใจไปที่รูปแบบภาษา (form) หรือความถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาที่เรียนมาซึ่งในผู้พูดจะสนใจเนื้อหาที่จะพูดมากกว่า

3.3 ต้องมีความรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งกฎเกณฑ์ทางภาษาดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก จึงไม่อาจแน่ใจได้ว่าเรามีความรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาได้ครบถ้วน

4. สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมติฐานนี้มีสาระสำคัญว่าปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้หรือที่เรียกว่า Comprehensible Input ตามสมมติฐานนี้ผู้เรียนจะมีความก้าวหน้าทางภาษาไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาในธรรมชาติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการซึมซับรับรู้ภาษา ต้องจัดประสบการณ์ทางภาษาที่มีความยากกว่าข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนมี ยกตัวอย่างเช่น ถ้าผู้เรียนมีระดับข้อมูลทางภาษาเป็น I การจัดประสบการณ์ต้องอยู่ในระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้สูงขึ้นไป 1 ระดับ ซึ่งก็คือ I+1 นั่นเอง

5. สมมติฐานเกี่ยวกับผลกระทบด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) สมมติฐานนี้มีสาระสำคัญว่า ปัจจัยที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองคือปัจจัยด้านเจตคติ อาทิเช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้

จากสมมติฐาน 5 ประการนี้ อาจสรุปได้ว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นมีได้สองแบบ คือแบบซึมซับทางภาษาและแบบเรียนภาษา การเรียนรู้ทั้งสองแบบนี้ให้ผลที่แตกต่างกัน การเรียนแบบซึมซับทางภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว ส่วนการเรียนแบบเรียนภาษาจะช่วยในด้านการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

การฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้รับการอบรมได้เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านความรู้ ความเข้าใจเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และเจตคติของตนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานในทางที่ดีขึ้น ซึ่งนิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในการพัฒนาบุคลากร ทั้งก่อนการทำงาน (Pre-service training) และระหว่างการทำงาน (In-service training) การประเมินผลการอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งในการฝึกอบรมที่จะให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้รับผิดชอบการฝึกอบรมได้นำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หลักการของการฝึกอบรม

หลักการของการฝึกอบรมมีดังนี้ (Cruickshank and Metcalf, 1994: 473)

1. ตั้งเป้าหมายการปฏิบัติอย่างชัดเจนและสื่อสารให้ผู้เรียนทราบ
2. ประกันได้ว่าผู้เรียนจะทราบระดับความจำเป็นของทักษะที่ต้องการฝึก
3. พิจารณาตัดสินระดับทักษะที่แสดงออกของผู้เรียน
4. แนะนำแต่กฎพื้นฐานเล็กน้อยในขั้นการเรียนรู้ในระยะแรกให้แก่ผู้เรียนก็เพียงพอ
5. เริ่มจากระดับของการฝึกทักษะที่ผู้เรียนมีในขั้นการเรียนรู้ในระยะแรก
6. ทำให้แน่ใจว่าในระหว่างขั้นของการได้รับประสบการณ์เริ่มแรกนั้น จะต้องเรียนรู้ความเข้าใจแนวคิดพื้นฐานที่จำเป็นของทักษะ ตลอดจนรู้ว่าเมื่อไรจะใช้ทักษะนั้น
7. แสดงให้เห็นถึงขั้นของการได้รับประสบการณ์ในระยะเริ่มต้นและผลในการปฏิบัติขั้นสุดท้ายนั้นควรเป็นอะไร
8. ให้โอกาสผู้เข้าอบรมในการสาธิต

9. ให้การปฏิบัติทักษะที่พอเพียง หลังจากที่มีการพัฒนาความเข้าใจทักษะแล้ว ทั้งในด้านที่ได้รับจากทักษะย่อยและทักษะทั้งหมดที่จำเป็น

10. เห็นว่าการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ นั้นสามารถติดตามได้จากผลของการปฏิบัติ

11. ให้รู้ผลอย่างสม่ำเสมอในด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ

12. ให้รู้ผลทันทีหลังจากการปฏิบัติทักษะที่ผิด ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

13. ชะลอการแจ้งผลแก่ผู้เรียนเมื่อผ่านการเรียนรู้ขั้นแรกไปแล้วการทำเช่นนี้จะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับการให้รู้ผลทันทีเมื่อมีการปฏิบัติที่ถูกต้องหรือดี

14. ให้มีการถ่ายทอดการฝึกอบรมโดยทำให้การฝึกอบรมมีลักษณะคล้ายกับสภาพจริงมากที่สุด ให้มีการเรียนรู้ลักษณะสำคัญต่าง ๆ ของทักษะ ให้มีการปฏิบัติทักษะหลายทักษะอย่างกว้างขวาง การชะลอให้ข้อมูลย้อนกลับและให้มีการสะท้อนความคิด และมีการทดสอบ

15. ให้การสนับสนุนและการเสริมแรงอย่างเต็มที่ ในการใช้ทักษะสำหรับการปฏิบัติตามธรรมชาติ

ประโยชน์ของการฝึกอบรม

พัฒนา (2540) กล่าวถึงประโยชน์จากการฝึกอบรมว่า เป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพสูงขึ้น แม้ว่าการฝึกอบรมจะไม่ช่วยแก้ไขปัญหาในการทำงานได้ทุกอย่างแต่การฝึกอบรมที่จัดอย่างมีเป้าหมายและมีการวางแผนที่ดีก็ช่วยแก้ไขปัญหาในการทำงานได้มีใช้น้อย จึงจัดได้ว่าการฝึกอบรมมีประโยชน์และมีความสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลของหน่วยงานเป็นอย่างมาก โดยสามารถพิจารณาอย่างกว้าง ๆ ได้ 3 ระดับ คือ

1. ประโยชน์ต่อบุคคลเป้าหมาย
2. ประโยชน์ต่อหน่วยงานของบุคคลเป้าหมาย
3. ประโยชน์ต่อหน่วยงานที่จัดฝึกอบรม

ประโยชน์ต่อบุคคลเป้าหมาย

1. ช่วยให้ผู้บุคคลเป้าหมายได้มีโอกาสเรียนรู้ โดยการฝึกปฏิบัติภายใต้คำแนะนำของวิทยากรผู้มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องนั้น จึงมีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่าการไปทำแบบลองผิดลองถูกโดยไม่เข้ารับการฝึกอบรม
2. ช่วยให้ผู้ประหยัดเวลาในการเรียนรู้ เนื่องจากหลักสูตรฝึกอบรมได้จัดอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน บุคคลเป้าหมายจึงได้เรียนรู้ไปตามลำดับขั้นและเข้าใจถึงเหตุผล รวมถึงเชื่อมโยงการปฏิบัติในแต่ละขั้นที่ต่อเนื่องกันได้อีกด้วย การฝึกอบรมจึงช่วยให้บุคคลเป้าหมายได้เรียนรู้ในเวลาที่สั้นกว่าการไปศึกษาด้วยตนเอง
3. ช่วยให้ผู้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างบุคคลเป้าหมายด้วยกัน หรือระหว่างบุคคลเป้าหมายกับวิทยากรทำให้เกิดความคิดที่กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้นเรื่องใดที่ใครเคยทำจนประสบผลสำเร็จมาแล้วก็นำมาเล่าสู่กันฟัง เรื่องใดที่ใครทำแล้วประสบความล้มเหลวก็นำมาช่วยกันวิเคราะห์ กรณีเหล่านี้ล้วนมีส่วนช่วยให้บุคคลเป้าหมายรู้เท่าทันความเป็นจริงมากขึ้นด้วยกันทุกคน ด้วยเหตุนี้ยังส่งผลถึงการถ่ายทอดความรู้และทักษะไปยังผู้อื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนใจ เพราะผู้ผ่านการฝึกอบรมสามารถที่จะอธิบายหรือถ่ายทอดได้อย่างน่าเชื่อถือและทำให้ผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดสามารถนำไปปฏิบัติได้
4. เพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้เข้ารับการอบรม จากการให้ความรู้ หรือเทคนิคใหม่ๆ เป็นการปรับปรุงความสามารถในการทำงาน
5. ช่วยลดความเหนื่อยหน่าย เชื่อยชาในการทำงาน ทำให้ความผิดพลาดในการทำงานลดน้อยลง มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง ตั้งใจทำงานมากขึ้น
6. สามารถขยายความรับผิดชอบมากขึ้น สูงขึ้น มีความรู้ด้านการงานหรือด้านการดูแลปกครอง บริหารงานดีขึ้น

7. เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของงานต่าง ๆ กับงานของตน เพิ่มการประสานงาน ลดความขัดแย้งในการทำงานเพิ่มความพึงพอใจและกำลังใจในการทำงานสูงขึ้น

8. ลดความตึงเครียดในการทำงาน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ

9. สร้างนิสัยการทำงานที่มีประสิทธิภาพ คู่ขนานกับการทำงานที่มีระเบียบ มีระบบขั้นตอนแบบแผน

10. เพิ่มความมั่นใจในการทำงาน มีการปรับปรุงการทำงาน คำนึงศักดิ์ศรีและการเคารพตนเอง ซึ่งส่งผลให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีบุคลิกภาพเป็นที่ยอมรับ

ประโยชน์ต่อหน่วยงานของบุคคลเป้าหมาย

1. ช่วยเพิ่มผลผลิตในการทำงานทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ อันเป็นผลเนื่องมาจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานได้รับการฝึกฝนให้มีความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญและเจตคติที่ดี

2. หน่วยงานสร้างผลงานและการบริการได้มากขึ้นและดีขึ้น เพราะบุคลากรสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการทำงานได้อย่างรวดเร็วตลอดจนมีขวัญและกำลังใจที่ดี

3. ส่งเสริมความมั่นคงและยืดหยุ่นให้แก่หน่วยงาน รวมถึงให้มีการเตรียมพร้อม หากมีการเปลี่ยนแปลงภายในหน่วยงาน เช่น นโยบายของหน่วยงาน การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน หรือแม้กระทั่งการสื่อสารหรือเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น

4. ช่วยลดปัญหาในการปฏิบัติงาน งานไม่ติดขัด

5. ช่วยลดภาระของผู้บริหารในการควบคุมงาน เนื่องจากบุคลากรมีความเชื่อมั่นที่จะทำงานและควบคุมตัวเองได้ ทำให้ผู้บริหารไม่ต้องดูแลใกล้ชิด

6. ช่วยประหยัดงบประมาณของหน่วยงาน เพราะบุคลากรสามารถทำงานชิ้นหนึ่งๆ สำเร็จอย่างมีคุณภาพโดยไม่เสียเวลามาก
7. ช่วยให้หน่วยงานมีชื่อเสียงและภาพพจน์ที่ดี
8. ลดการขาดผลงาน บุคลากรบางคนจะเกิดความอึดอัดใจ ทำงานได้ไม่ดีกลัวถูกตำหนิ ว่ากล่าวจากหัวหน้า เนื่องจากไม่ได้รับการแนะนำให้ความรู้ในการที่จะทำงานนั้นๆ จึงไม่อยากไปทำงาน ถ้ามีโอกาสขาดงาน ลางานได้ก็จะทำ
9. ลดการลาออกของบุคลากร บุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมจะมีการลาออกน้อยกว่าพวก ที่มิได้เข้ารับการฝึกอบรมเท่าตัว

ประโยชน์ต่อหน่วยงานที่จัดฝึกอบรม

1. ช่วยให้ผู้บุคลากรแต่ละคนมีคุณสมบัติเหมาะสมในหน้าที่รับผิดชอบทำให้เกิดการพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ความเข้าใจ ความชำนาญชำนาญและมีเจตคติที่ดีอยู่เสมอ
2. ช่วยให้ผู้บุคลากรมีความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ และสามารถเลือกใช้วิธีการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเหมาะสมคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยให้ผู้บุคลากรเกิดความเชื่อมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากโครงการฝึกอบรมที่วางแผนอย่างดีจะต้องประสบผลสำเร็จตรงตามเป้าหมายทุกครั้ง ทำให้บุคลากรเกิดการสะสมความเชื่อมั่นในการทำงาน
4. ช่วยให้ผู้บุคลากรมีความพร้อมที่จะทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานที่มีความรับผิดชอบสูงขึ้น เกิดความก้าวหน้าในอาชีพและรายได้
5. ช่วยให้ผู้ขวัญและกำลังใจของบุคลากรแต่ละคนดีขึ้นเนื่องจากทุกคนเชื่อมั่นในความ สามารถและตระหนักถึงคุณค่าของตน จึงมีกำลังใจในการทำงาน แม้จะมีอุปสรรคมากก็ไม่ท้อถอย เมื่อผสมผสานกับระบบการบริหารบุคคล และองค์กรที่ดีแล้วการฝึกอบรมจะเป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาบุคคล ซึ่งทุกหน่วยงานจะต้องมี

6. ช่วยให้ผู้ที่จะเข้าทำงานใหม่รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน มีความเข้าใจในหน่วยงานและระบบการบริหาร

7. บุคลากรสามารถเข้าใจถึงวิธีการฝึกอบรมว่า ใช้แรงกระบวนการยอมรับ (adoption process) ของบุคคลเป้าหมายโดยช่วยให้บุคคลเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องด้วยตนเองภายในระยะเวลาอันสั้น และเผยแพร่ให้บุคคลเป้าหมายได้เป็นจำนวนมากในคราวเดียวกัน

8. ช่วยให้หน่วยงานปรับตัวได้ดีขึ้นสอดคล้องกับการผันแปรทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยีในปัจจุบันและที่จะมีมาในอนาคต สามารถใช้โอกาสและสิ่งอื่น ๆ ที่ควรใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ดีกว่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาเอกสารมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ด้านความต้องการและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

อุบล (2540) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ผลจากการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีปัญหาด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษและสำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่นๆ มีปัญหาด้านสื่อการสอนแตกต่างกัน ส่วนครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มี เพศ อายุ

วุฒิการศึกษา วิชาโท ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ และขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีปัญหาโดยรวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สำเร็จการสำเร็จการศึกษาวิชาโทภาษาอังกฤษและสำเร็จการศึกษาวิชาโทอื่นๆ มีความต้องการด้านหลักสูตร และด้านสื่อการสอนแตกต่างกัน ส่วนครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา วิชาเอก ประสบการณ์ในการอบรมและการสอนภาษาอังกฤษ และขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความต้องการโดยรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

อุมา (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่องการปฏิบัติการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผลจากการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติการสอนของครูหลายด้านคือ ด้านการเตรียมการสอน วิธีการสอนและการใช้สื่อการสอน พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมมีการปฏิบัติการสอนได้ดีกว่าครูที่ไม่ผ่านการอบรมในด้านการเตรียมการสอน วิธีการสอนและการใช้สื่อการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีจัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษทำให้ครูที่ผ่านการอบรมมีความมั่นใจและแม่นยำในเนื้อหา มั่นใจในการพูด การออกเสียง คำศัพท์และรูปประโยคและนำประสบการณ์ตรงจากการสาธิตวิธีสอนและการใช้สื่อประกอบมาปรับปรุงพัฒนาการสอนจึงทำให้สามารถปฏิบัติการสอนได้ดีกว่าครูที่ไม่ผ่านการอบรม ในด้านการเตรียมการสอน ด้านวิธีการสอนและด้านการใช้สื่อการสอน

ดิเรก (2535) ได้ศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนประถมศึกษา 211 โรงเรียน จำนวน 349 คน ในจังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม จากผลการศึกษาพบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความต้องการการนิเทศการสอนโดยรวมและเฉพาะด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าครูต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของตนให้บรรลุตามหลักสูตร แต่เนื่องจากมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น ไม่เคยได้ศึกษาหลักสูตรและวิธีสอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะดำเนินการสอนตามหลักสูตร ขาดการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนจากบุคลากรทางการนิเทศ อันได้แก่ศึกษานิเทศก์ทุกระดับ เจ้าหน้าที่นิเทศจากกลุ่มโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุผลและจัดดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน สาเหตุที่ขาดการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ นั้น อาจเนื่องมาจากบุคลากรทางการนิเทศ ขาดความรู้

ความเข้าใจ มีจำนวนไม่เพียงพอแก่ความต้องการ และไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำหน้าที่นี้เทศแต่อย่างเดียว ต้องไปทำงานธุรการด้านอื่นมากเกินไป

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว สรุปความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้ ดังต่อไปนี้

1.1 ความต้องการด้านหลักสูตร ครูผู้สอนต้องการได้รับการอบรมเพื่อความเข้าใจในด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษ

1.2 ครูผู้สอนต้องการอบรมเพื่อพัฒนาเทคนิควิธีสอน

1.3 ต้องการให้มีการติดตามผลการเรียนการสอน

1.4 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องการได้รับความรู้เรื่องการวัดผลและประเมินผลรวมทั้งการสร้างเครื่องมือที่ได้มาตรฐาน

2. งานวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา

กาญจนา (2544) ได้ศึกษาปรับรูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ตามแนวการจัดหลักสูตรที่ยึดมาตรฐานด้วยการกำหนดมาตรฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ในช่วงชั้น ม. 1-ม. 3 สร้างกรอบโครงร่างหลักสูตรรายวิชาและแผนการสอนนำไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ได้รูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดที่ใช้มาตรฐานเป็นพื้นฐานประกอบด้วยผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา กรอบโครงร่างหลักสูตรรายวิชาที่แสดงความเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล และผลการทดลองใช้หลักสูตรพบว่าสามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดี โดยผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะภาษา ด้านสังคมและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ อารีวรรณ (2545) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษา พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ การวิเคราะห์ความต้องการ และวิเคราะห์ข้อมูลสถานศึกษาประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม วิเคราะห์สาระมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาด

หวังรายปี วิเคราะห์แก่นสาระ และหน่วยการเรียนรู้ ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และทดลองใช้ แผนการสอนและผลการทดลองการใช้แผนการสอนพบว่า ครู นักเรียน ผู้ปกครองพอใจในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามมาตรฐานการศึกษา

เช่นเดียวกับ บรรจง (2546) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและศึกษาผลการทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเทคนิค ตามมาตรฐานการศึกษา สาขาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของจังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานประกอบด้วย การวิเคราะห์เอกสารและข้อมูลของสถานศึกษาและของกรมอาชีวศึกษา การวิเคราะห์ความต้องการภาษาอังกฤษของผู้เรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร การวิเคราะห์มาตรฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น การกำหนดคำอธิบายรายวิชา การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ การกำหนดแผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 1 การทดลองใช้แผนการสอนหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 1 การประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตร ผลการทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเทคนิค 1 พบว่า เป็นหลักสูตรที่นำไปใช้ได้ผลดี สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ในทุกด้าน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ยึดมาตรฐานเป็นพื้นฐานนั้นมีแนวทางในการจัดทำหลักสูตรที่คล้ายคลึงกัน และผลการทดลองใช้หลักสูตรก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจของผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้เรียน ผู้สอนและผู้ปกครอง

งานวิจัยต่างประเทศ

Totten (1983) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการฝึกอบรมของครูประจำการโดยศึกษากับครูและผู้บริหารโรงเรียนจากโรงเรียนทั้งสิ้น 121 โรงเรียนในรัฐอริโซนา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสอนที่สำคัญและต้องการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ การสอนตามเอกัตภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในชั้นเรียนและวิธีการพัฒนาความสามารถได้แก่ การสัมมนา การประชุมปฏิบัติการ การสังเกตการสอนจากโรงเรียนอื่น ตลอดจนการศึกษาด้วยตนเอง

Saggaf (1982) ได้ศึกษาวิจัยถึงประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของภาคภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย King Abdul - Aziz ในเมืองเมกกะ ประเทศซาอุดี-อาระเบีย พบว่า สาเหตุที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเพราะมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. หลักสูตรซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
2. การขาดครูที่มีประสิทธิภาพ
3. ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่เพียงพอก่อนจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
4. แหล่งข้อมูลไม่ได้ถูกใช้อย่างเต็มที่
5. วิธีการสอนของครูยังเน้นเกี่ยวกับความจำมากกว่าให้เกิดความเข้าใจ
6. นักเรียนไม่มีโอกาสได้เลือกกิจกรรมในการเรียน
7. การขาดความร่วมมือระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยกัน

ในขณะเดียวกัน Sarroub (1999) ได้ศึกษาผลของการนำหลักสูตรไปทดลองใช้โดยครูผู้สอนภาษาสามารถสรุปผลการทดลองได้ ดังนี้

1. กำหนดกรอบโครงสร้างของหลักสูตร ผู้สอนจะมีกรอบโครงสร้างหลักสูตรที่แตกต่างกันออกไป ที่เป็นเช่นนี้ก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้สอนแต่ละคน
2. อุปสรรคหลายอย่างที่ทำให้การนำหลักสูตรไปใช้ไม่สำเร็จก็คือ เรื่องของเวลาจำนวนนักเรียนที่มากเกินไปรวมถึงการขาดแคลนด้านเทคโนโลยีอาทิเช่น คอมพิวเตอร์
3. ในสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ (5 Cs) ผู้สอนเห็นว่า สาระภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเป้าหมายที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ง่ายที่สุด ส่วนสาระภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่นผู้สอนระดับประถมศึกษาสามารถนำไปใช้ได้ดีที่สุด
4. ผู้สอนมีประสบการณ์ในการกำหนดวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจน กำหนดหัวข้อเรื่องเป็น Theme การจัดการเรียนการสอนก็เน้นความสำคัญที่ผู้เรียนมีวิธีการวัดผลประเมินผลแบบหลากหลายมากขึ้น

จากการตรวจเอกสารผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาต่างก็ประสบปัญหาคล้ายคลึงกัน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องวัตถุประสงค์และโครงสร้างหลักสูตร มาตรฐานหลักสูตร ครูขาดทักษะทางด้านภาษาและเนื้อหาวิชา ขาดความสามารถในด้านเทคนิค วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล และพบว่าครูมีความต้องการที่จะได้รับความการพัฒนา การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ จากบุคลากร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามมาตรฐานการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง "การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544" สำหรับครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ผู้วิจัยนำเสนอวิธีการวิจัยโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. กระบวนการสร้างเครื่องมือวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) โดยดำเนินการจัดหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ นำไปทดลองใช้ นำผลจากการทดลองใช้มาศึกษาวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นผู้วิจัยนำหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวไปดำเนินการฝึกอบรมให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ครูทั้ง 25 คนเข้ารับการฝึกอบรมจากการสุ่มแบบจำเพาะเจาะจง จากนั้นศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกอบรมดังกล่าวและนำเสนอเป็นผลงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 กลุ่ม

ตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบจำเพาะเจาะจง โดยผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากหน่วยนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ส่งหนังสือเชิญครูผู้สอน ภาษาอังกฤษจำนวน 76 คน แต่เนื่องจากว่าในวันที่จัดการฝึกอบรมนั้นครูทุกคนในโรงเรียนจำนวน 40 โรงเรียนเข้าปฏิบัติธรรมตามโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ จึงทำให้มีครูเข้าร่วมการฝึกอบรมด้วยความ สัมผัสใจเพียง 25 คน และด้วยผู้วิจัยเป็นสมาชิกชมรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษอำเภอหนองหานจึง เจาะจงจะดำเนินการฝึกอบรมในเขตอำเภอหนองหาน โดยกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการฝึกอบรมเชิง ปฏิบัติการเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” ระยะเวลา 8 ชั่วโมงซึ่งเป็นระยะเวลาสั้นเพราะว่าทางชมรมไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการ ดำเนินการ งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการจัดฝึกอบรมมาจากค่าลงทะเบียนจากผู้เข้าฝึกอบรม ทั้งสิ้น และได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 ให้ใช้สถานที่ รวมถึงอุปกรณ์ต่างๆในการฝึกอบรม ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

ชุดฝึกอบรม

ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” ซึ่งเป็นชุดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น ฐานข้อมูล ในอินเทอร์เน็ต(data – based) ตำรา เอกสาร วารสารทางวิชาการ และรายงานวิจัยทั้งจาก ภายในประเทศและต่างประเทศ ชุดฝึกอบรมในงานวิจัยนี้มีการพัฒนาใน 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจและศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เพื่อศึกษาสภาพการณ์ต่างๆก่อนจัดหลักสูตร ฝึกอบรม ซึ่งได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการฝึกอบรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาโรงเรียนในเขตอำเภอหนองหาน รวมถึงสภาพปัญหาอุปสรรคต่างๆในการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และหัวข้อที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความต้องการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างชุดโครงร่างหลักสูตรชุดฝึกอบรม ซึ่งโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ พ.ศ.

2544 วิธีการสอนไวยากรณ์ในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ เทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ และการจัดทำแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากนั้นนำชุดโครงร่าง ไปทดลองใช้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 60 คนซึ่งประกอบด้วย ครูโรงเรียน ดาราสมุทร จังหวัดชลบุรี จำนวน 10 คน ครูโรงเรียนปราโมชวิทยารามอินทรา กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน ครูเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 จำนวน 10 คน ครูเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 10 คน ครูเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา จำนวน 10 คน และครูเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี จำนวน 10 คน ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ชุดฝึกอบรวมมาเป็นข้อมูลในการ ปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นชุดฝึกอบรวมให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดใน ขั้นตอนการสร้างเครื่องมืออีกต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 นำชุดฝึกอบรวมที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำไปใช้และเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ นำเสนอเป็นผลงานวิจัย ชุดฝึกอบรวมประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2544 แนวทางการวัดประเมินผลการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ และการจัดทำแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรวม

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรวมกำหนดเกณฑ์การประเมินเป็น 4 ระดับ คือ ระดับดีมาก ดี ปานกลาง และระดับปรับปรุง ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีคำถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ที่ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรวมได้แสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนด คือ ในการจัดการฝึกอบรวมครั้งต่อไปท่านมีความสนใจในเรื่องใด และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการฝึกอบรวมใน ครั้งนี้

แบบประเมินตนเองของผู้เข้าร่วมฝึกอบรวม

แบบประเมินตนเองของผู้เข้าร่วมฝึกอบรวม เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ประเมินเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในประเด็น ต่อไปนี้ ความสามารถในการเขียนแผนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ การเลือกใช้เทคนิคการวัดประเมินผลที่เหมาะสม

แบบประเมินผลการเขียนแผนการเรียนรู้

แบบประเมินผลการเขียนแผนการเรียนรู้ปรับปรุงจากเกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่กรมวิชาการได้กำหนดไว้ โดยมีหัวข้อในการประเมินดังนี้

1. ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้

กระบวนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างชุดฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สํารวจและศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

ในการสำรวจสภาพความต้องการการฝึกอบรมของครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน เพื่อจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์พูดคุยกับผู้บริหารถึงแนวนโยบายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากนั้นทำการศึกษาหลักสูตรของสถานศึกษาว่ามีแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร และศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนจริงจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษารวมถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษสังเกตการณ์สอนในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอหนองหานจำนวนเพียง 30 โรงเรียนจากโรงเรียนทั้งสิ้น 76 โรงเรียนเนื่องจากผู้วิจัยมีข้อจำกัดในด้านเวลาและค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเดินทางไปยังโรงเรียนต่างๆ กอปรกับโรงเรียนอีก 46 โรงเรียน มีความยากลำบากในการ

เดินทาง ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารมีความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และต้องการให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้พัฒนาตนเองเพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ผลจากการสัมภาษณ์พูดคุย รวมถึงสังเกตการณ์สอนของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาฯ ยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ขาดความมั่นใจในการถ่ายทอดความรู้เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่จบสาขาภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนยังมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองโดยสนใจที่จะเข้ารับการฝึกอบรม

จากนั้นใช้แบบสำรวจข้อมูลความต้องการหัวข้อการฝึกอบรมกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยแบบสำรวจมีหัวข้อดังต่อไปนี้ การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 วิธีการสอนไวยากรณ์ในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ เทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษและการวัดประเมินผล และการเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากการสำรวจ พบว่า ครูระดับประถมศึกษาฯ มีความต้องการฝึกอบรมทุกหัวข้อในระดับมาก และสามารถจัดเรียงลำดับความต้องการได้ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการสำรวจความต้องการหัวข้อการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูระดับประถมศึกษา

(n=60)		
ลำดับความต้องการที่	เนื้อหาการฝึกอบรม	ร้อยละ
1	การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544	90
2	วิธีการสอนไวยากรณ์ในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	85
3	การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ	80
4	เทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษและการวัดประเมินผล	75
5	การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	71.67

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอผลของการจัดลำดับความต้องการในการเข้ารับการอบรมมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นเนื้อหาในการฝึกอบรมโดยคัดเลือกการวิเคราะห์หลักสูตรสู่การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นเนื้อหาจึงกำหนดได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544
2. วิธีการสอนไวยากรณ์ในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ
4. เทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษและการวัดประเมินผล
5. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนโครงร่างหลักสูตรชุดฝึกอบรม

การวางแผนโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม เป็นขั้นตอนการนำข้อมูลเบื้องต้นซึ่งได้จากการศึกษาสภาพความต้องการฝึกอบรมมาเป็นข้อมูลกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายและเนื้อหาของการฝึกอบรม จากข้อมูลด้านต่างๆ ทำให้ได้โครงร่างชุดฝึกอบรมที่เป็นหลักสูตรในการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมีระยะเวลา 3 วัน ระหว่างวันที่ 18 – 20 ตุลาคม 2547 ณ อาคาร KU HOME มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน โดยทดลองใช้ชุดฝึกอบรมกับผู้เข้าฝึกอบรมจำนวน 60 คน ประกอบด้วย

1 คณะครู โรงเรียนปรางโมชวิทยารามอินทรา กรุงเทพมหานคร	จำนวน 10 คน
2 คณะครู โรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี	จำนวน 10 คน
3 คณะครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3	จำนวน 10 คน
4 คณะครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7	จำนวน 10 คน
5 คณะครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานบุรีรัมย์ เขต 1	จำนวน 10 คน
6 คณะครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณิ เขต 3	จำนวน 10 คน

ตารางที่ 3 สรุปผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม

(n=60)

รายการ	ระดับความคิดเห็น							
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง		ปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบรรยายและการจัด								
กิจกรรมฝึกอบรม	58	96.67	2	3.33	-	-	-	-
ความรู้ที่ได้รับจากการ								
ฝึกอบรม	54	90	6	10	-	-	-	-

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=60)

รายการ	ระดับความคิดเห็น							
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง		ปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เอกสารประกอบการ								
ฝึกอบรม	58	96.67	2	3.33	-	-	-	-
สื่อ อุปกรณ์ ในการ								
ฝึกอบรม	57	95	3	5	-	-	-	-
ความเหมาะสมของเวลา								
ในการจัดกิจกรรม	56	93.33	4	6.67	-	-	-	-
ความรู้ที่ได้รับนำไปใช้								
ได้จริง	58	96.67	2	3.33	-	-	-	-
การแลกเปลี่ยนความรู้								
และประสบการณ์	57	95	3	5	-	-	-	-
ความเหมาะสมของ								
สถานที่	57	95	3	5	-	-	-	-

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลแบบสอบถามความเห็นคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมในประเด็นต่างๆ ดังแสดงในตาราง และพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมากทุกรายการ และได้เสนอความคิดเห็นไว้ในตอนท้ายของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเป็นข้อเสนอแนะที่น่าสนใจในการจัดการฝึกอบรมในครั้งต่อไปดังนี้ ควรเน้นการฝึกอบรมที่เจาะลึกในเทคนิควิธีสอนที่จำเพาะเจาะจง เช่น การสอนทักษะการอ่าน การสอนทักษะการฟัง การสอนทักษะการพูด และทักษะการเขียน และผู้เข้ารับการฝึกอบรมยังให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ผู้เข้าอบรมยังได้เสนอความคิดเห็นว่าให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาการจัดการฝึกอบรมในลักษณะเช่นนี้เป็นประจำเพื่อพัฒนาเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่ส่วนใหญ่ไม่ได้จบมาทางด้านการศึกษา ภาษาอังกฤษแทนการจัดสอบวัดความรู้ครู และหัวข้อที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมยังให้ความสนใจที่จะฝึกอบรมต่อไปมีดังต่อไปนี้ การจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำโครงการเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษทักษะต่างๆ และเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมครั้งนี้สรุปได้ดังนี้ คือ

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความกระตือรือร้นสนใจในการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนด้วยการปฏิบัติ
2. ผู้เข้ารับการอบรมมีความเห็นว่าวิทยากรมีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่ให้การอบรมสามารถให้คำแนะนำและเป็นທີ່ปรึกษาในการปฏิบัติกิจกรรม แต่บางช่วงของการฝึกอบรมใช้เวลาในการบรรยายเป็นเวลานาน
3. เอกสารที่ใช้ประกอบการอบรมได้รับการรวบรวมและเรียบเรียงไว้เป็นอย่างดีช่วยประกอบการบรรยายให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น และยังเป็นประโยชน์ในการนำไปศึกษาเพิ่มเติม
4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเห็นว่าผู้จัดการอบรมสามารถสร้างบรรยากาศของการฝึกอบรมให้มีความเป็นกันเองและเหมาะสม
5. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนการสอน และมีความมั่นใจมากขึ้นในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. กิจกรรมบางกิจกรรมใช้เวลามากกว่าที่กำหนด เนื่องจากกิจกรรมบางช่วงเป็นการปฏิบัติทำให้ผู้เข้ารับการอบรมต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเห็นว่าเวลาในการอบรมมีน้อยควรจะต้องจัดให้มีเวลาในการฝึกอบรมให้มากกว่านี้เพราะเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมมีมาก

ขั้นตอนที่ 3 การแก้ไขปรับปรุงชุดฝึกอบรม

จากการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมผู้วิจัยได้ปรับปรุงชุดฝึกอบรมโดยการปรับปรุง แก้ไข ตัดเนื้อหาที่ผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจดีแล้วออก และเพิ่มเติมเนื้อหาที่ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสนใจเข้าไป โดยมีรายละเอียดในภาคผนวก ก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้ชุดฝึกอบรมโดยแบ่งประเด็นได้ดังนี้

1. ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกอบรมจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเขียนขึ้นในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
2. ศึกษาวิเคราะห์ค่าความพึงพอใจจากแบบสอบถามความคิดเห็น และสรุปประเด็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด
3. ศึกษาสรุปและวิเคราะห์การประเมินตนเองของผู้เข้าฝึกอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

1. แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม
2. สรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม
3. วิเคราะห์และสรุปเนื้อหาของข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินตนเองของผู้เข้าร่วมอบรม
4. ประเมินการปฏิบัติการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากการฝึกอบรม โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูแกนนำ แล้วนำมาสรุปผลการปฏิบัติการเขียนแผนการสอนของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การเสนอผลการวิจัยเรื่องผลของการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 มีผลการวิจัยและข้อวิจารณ์ ดังนี้

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุดฝึกอบรมสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ให้สามารถพัฒนาหลักสูตร จัดทำแผนการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้อง ตามแนวทางการจัดการเรียน การสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

ผลการสร้างชุดฝึกอบรมสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

ผลการสร้างชุดฝึกอบรมครั้งนี้ ได้แก่

1. การศึกษาสภาพการณ์ก่อนการจัดหลักสูตรฝึกอบรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อจัดทำชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” โดยได้แหล่งข้อมูลพื้นฐาน ดังนี้
 - 1.1 ข้อมูลสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนในเขตอำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี
 - 1.2 แหล่งข้อมูลที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.3 แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีวิธีสอนภาษาอังกฤษรวมถึงการวัดและประเมินผลตามสภาพแท้จริง

ผู้วิจัยได้รวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวเพื่อนำไปสร้างโครงร่างหลักสูตรชุดฝึกอบรม

2. การดำเนินการวางแผนโครงร่างหลักสูตรชุดฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพการณ์ก่อนการจัดหลักสูตร นำไปทดลองใช้ และ ศึกษาผล และความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในการทดลองใช้มาสรุปเป็นลักษณะสำคัญของชุดฝึกอบรมที่ได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุงและแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยได้ดังนี้

2.1 เป็นชุดฝึกอบรมระยะสั้นมุ่งพัฒนาศักยภาพครูที่เข้ารับการฝึกอบรมให้สามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดหน่วยการเรียนรู้ เขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสามารถวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 การฝึกอบรมเป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยในแต่ละหัวข้อการฝึกอบรมได้กำหนดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฝึกปฏิบัติ นำเสนอผลการปฏิบัติงาน อภิปรายซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. กำหนดลักษณะของชุดฝึกอบรม

3.1 หลักการของชุดฝึกอบรม

พัฒนาผู้เข้าฝึกอบรมให้เป็นผู้ตระหนักถึงภาระงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยให้ผู้เข้าฝึกอบรมสามารถจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา โดยมุ่งให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดหน่วยการเรียนรู้ และเชื่อมโยงมาตรฐานหลักสูตรสู่การจัดทำแผนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร

3.1 เป้าหมายของชุดฝึกอบรม

3.2.1 ผู้เข้ารับการอบรมสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำไปสู่การจัดทำหน่วยการเรียนรู้

3.2.2 ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยแผนการเรียนรู้ต้องแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของกิจกรรมการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถเลือกใช้เทคนิคการวัดประเมินผลได้อย่างหลากหลายและสอดคล้องกับเทคนิควิธีสอน

3.2 โครงสร้างหลักสูตรของชุดฝึกอบรม

ประกอบด้วยแนวคิดและกระบวนการฝึกอบรม ดังนี้

- 3.3.1 การวิเคราะห์มาตรฐานหลักสูตรสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้
- 3.3.2 การเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้
 - 3.3.2.1 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 3.3.2.2 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้
 - 3.3.2.3 การเชื่อมโยงแผนการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้
 - 3.3.2.4 การปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้
- 3.3.3 การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เนื้อหาของชุดฝึกอบรมแบ่งเป็น 3 แผนกิจกรรม แต่ละแผนประกอบด้วยชื่อแผน แนวคิดสำคัญ จุดประสงค์ กิจกรรม สื่ออุปกรณ์ การวัดและประเมินผล แต่ละแผนใช้เวลาในการฝึกอบรมไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับความยากง่ายของแต่ละขั้นตอนของการฝึกปฏิบัติ โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรม 8 ชั่วโมง มีรายละเอียดของหัวข้อการฝึกอบรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อสร้างหน่วยการเรียนรู้ ระยะเวลา 3 ชั่วโมง มีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1.1 สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้เห็นความสำคัญ ลำดับขั้นตอนของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา (เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 1)

1.2 การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดหน่วยการเรียนรู้โดยใช้ Theme ในการจัดหน่วยการเรียนรู้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้ (เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 2)

1.3 ผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมฝึกปฏิบัติการจัดหน่วยการเรียนรู้และนำเสนอ (เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 3)

2. แนวทางการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

2.1 การเชื่อมโยงการวัดประเมินผลกับเทคนิควิธีสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 4)

2.2 บรรยายพร้อมยกตัวอย่างวิธีการวัดประเมินผลแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการวัดที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ ผู้เข้าร่วมอบรมลงมือปฏิบัติการสร้างเกณฑ์การประเมิน

2.3 การอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้จากผู้เข้าอบรม เกี่ยวกับวิธีการวัดประเมินผลที่เคยปฏิบัติ ว่ามีข้อดีข้อเสียในเรื่องใด และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร

3. การเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระยะเวลา 3 ชั่วโมง มีเนื้อหาดังต่อไปนี้

3.1 การสาธิตกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นลักษณะการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ รูปแบบการเขียนแผนการเรียนรู้ การเชื่อมโยงแผนการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้ การกำหนด Learning Outcome เทคนิควิธีสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

3.3 การเขียนแผนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา (เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 5)

3.4 การปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้

3.5 การนำเสนอผลการปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้

ผลของการใช้ชุดฝึกอบรม

ได้แบ่งผลของการใช้ชุดฝึกอบรมออกเป็น 3 ประเด็น คือ

1. ผลการศึกษาแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม
2. ผลการศึกษาแบบประเมินตนเองของผู้เข้าฝึกอบรม
3. ผลการศึกษาการปฏิบัติกาเขียนแผนการเรียนรู้

ผลการศึกษาแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็น 4 ระดับ
ได้ผลสรุปดังนี้

ตารางที่ 4 สรุปผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม

(n=25)

รายการ	ระดับความคิดเห็น							
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง		ปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบรรยายและการจัด								
กิจกรรมฝึกอบรม	20	80	3	12	2	8	-	-
ความรู้ที่ได้รับจากการ								
ฝึกอบรม	19	76	6	24	-	-	-	-
เอกสารประกอบการ								
ฝึกอบรม	17	68	7	28	1	4	-	-
สื่อ อุปกรณ์ ในการ								
ฝึกอบรม	7	28	13	52	5	20	-	-
ความเหมาะสมของเวลา								
ในการจัดกิจกรรม	6	24	8	32	7	28	4	16
ความรู้ที่ได้รับนำไปใช้								
ได้จริง	21	84	4	16	-	-	-	-
การแลกเปลี่ยนความรู้								
และประสบการณ์	7	28	12	48	6	24	-	-

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n=25)

รายการ	ระดับความคิดเห็น							
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง		ปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเหมาะสมของสถานที่	11	44	12	48	2	8	-	-

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้ารับการศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น “ระดับดีมาก” ในรายการต่อไปนี้ คือ การบรรยายและการจัดกิจกรรม เอกสารประกอบการฝึกอบรม ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมสามารถนำไปใช้จริง และความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม และมีระดับความคิดเห็น “ระดับดี” ในหัวข้อ สื่อ อุปกรณ์ ในการฝึกอบรม ความเหมาะสมของเวลาในการบรรยายและการจัดกิจกรรม มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน ความเหมาะสมของสถานที่ และมีเพียงด้านความเหมาะสมของเวลาในการจัดกิจกรรมเท่านั้นที่มีผู้เข้าฝึกอบรมร้อยละ 16 เห็นว่าควรต้องปรับปรุงเพราะเห็นว่าหัวข้อที่กำหนดในหลักสูตรมีความน่าสนใจ แต่มีเวลาฝึกปฏิบัติเพียงวันเดียว

นอกจากนี้ในตอนท้ายของแบบสอบถามยังมีข้อเสนอแนะที่ผู้เข้าฝึกอบรมได้แสดงความคิดเห็นไว้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการจัดฝึกอบรมต่อไป ซึ่งมีประเด็นดังต่อไปนี้

ด้านการจัดการฝึกอบรม

ผู้เข้าฝึกอบรมส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า อยากให้จัดการฝึกอบรมลักษณะนี้เป็นประจำเพื่อเป็นการให้ครูได้ฝึกปฏิบัติการอย่างแท้จริง นำปัญหาที่เกิดในการปฏิบัติงานสอนมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูด้วยกันเพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหา และการฝึกอบรมในครั้งนี้มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ไม่จบตรงสาขาวิชาอย่างยิ่ง นอกจากนี้ผู้เข้าฝึกอบรมส่วนใหญ่ยังแสดงความคิดเห็นอีกว่ามีความเข้าใจในด้านการพัฒนาหลักสูตรมากยิ่งขึ้น และอยากให้เพิ่มเวลาในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการลักษณะนี้เพราะเห็นว่ามีความประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

ด้านหัวข้อในการฝึกอบรมครั้งต่อไป

พบว่าผู้เข้าฝึกอบรมยังมีความต้องการฝึกอบรมในด้านความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษ เทคนิควิธีสอนแยกเป็นทักษะ เกมและเพลงที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การสอนแบบบูรณาการเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระวิชาอื่นๆ และการผลิตสื่อการเรียนการสอน

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้าฝึกอบรม

ข้อมูลนี้ได้จากการให้ผู้ฝึกอบรมแสดงความคิดเห็นในแบบประเมินตนเองของผู้เข้าฝึกอบรม โดยให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้เขียนแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ จากมาตรฐานหลักสูตรสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้
2. ความสามารถในการเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
3. ความสามารถในการเลือกใช้เทคนิคการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม

ผลการศึกษาความคิดเห็นในหัวข้อการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ จากมาตรฐานหลักสูตรสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 100 กล่าวว่ามีความเข้าใจในมาตรฐานหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้มากยิ่งขึ้น และระบุว่าจะสามารถจัดทำหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานได้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72 กล่าวว่าสามารถวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ได้ จำนวน และจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ระบุว่ายังสามารถวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ไม่ได้

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 64 กล่าวว่าสามารถเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ได้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36 กล่าวว่ายังขาดความเข้าใจในการเลือกเทคนิควิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้เหตุผลว่าไม่ได้จบสาขาภาษาอังกฤษจึงขาดความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาไม่สามารถประยุกต์วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ดี

ผลการศึกษาความสามารถในการเลือกใช้เทคนิคการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76 ระบุว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการวัดและประเมินผลมากขึ้น และคิดว่าจะสามารถเลือกใช้การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเทคนิควิธีสอนได้ ส่วนผู้เข้าอบรมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ระบุว่ามีความต้องการตัวอย่างการวัดและประเมินผลในทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน

การประเมินผลการปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้

การประเมินผลการปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้ซึ่งเป็นผลงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในครั้งนี้ได้ใช้เกณฑ์การประเมินแผนการเรียนรู้ที่ปรับปรุงมาจากเกณฑ์การประเมินแผนการเรียนรู้ของครูแกนนำของกรมวิชาการ โดยสามารถสรุประดับคุณภาพการปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้ได้ดังต่อไปนี้

- 4 หมายถึง ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ครบถ้วนในองค์ประกอบ
- 3 หมายถึง ปฏิบัติได้เกือบครบถ้วน
- 2 หมายถึง ปฏิบัติได้บ้างขั้นตอน
- 1 หมายถึง ปฏิบัติได้น้อย

ตารางที่ 5 ผลการประเมินการเขียนแผนการเรียนรู้

(n=25)

องค์ประกอบของ แผนการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ							
	4		3		2		1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.ความสอดคล้อง ของแผนจัดการเรียน กับมาตรฐานการ เรียนรู้ช่วงชั้น	15	60	7	28	3	12	0	0
2.จุดประสงค์การ เรียนรู้สอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง	12	48	9	36	4	16	0	0
3.สาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง	13	52	7	28	4	16	1	4
4.รูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	15	60	8	32	2	8	0	0
5.การวัดประเมินผล มีความสอดคล้องกัน ระหว่างจุดประสงค์ การเรียนรู้ สาระการ เรียนรู้ กิจกรรมการ เรียนรู้	5	20	14	56	4	16	2	8

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ครบถ้วนในแต่ละองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ ส่วนที่ผู้เข้าฝึกอบรมสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องมีระดับคุณภาพครบถ้วนสมบูรณ์ ได้แก่ ความสอดคล้องของแผนจัดการเรียนกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้

ที่คาดหวัง ตามลำดับ ในหัวข้อการวัดประเมินผลมีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้
สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เข้าฝึกอบรมส่วนใหญ่ปฏิบัติได้เกือบครบถ้วนสมบูรณ์

ข้อวิจารณ์

ผลของการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” การจัดฝึกอบรมในครั้งนี้ถือว่าประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพึง
พอใจ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจารณ์เป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ที่ได้จากการนำชุดฝึกอบรมไปใช้

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการนำชุดฝึกอบรมครั้งนี้ไปใช้ เป็นอีกหนึ่งวิธีการที่สะท้อนภาพการ
ปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในระดับประถมศึกษาได้ดี
เพราะเนื่องจากการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทั่วประเทศตั้งแต่ปี
การศึกษา 2546 บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางเน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ ซึ่งครูจะต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดขึ้น จากการจัด
ฝึกอบรมครั้งนี้ แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยจะเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ แต่ก็ชี้ให้เห็น
ว่า สถานการณ์ในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศในระดับ
ประถมศึกษานั้น ครูยังต้องการความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจใน
กระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่อิงแนวทางการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน
การศึกษา นอกจากนี้หัวข้อในหลักสูตรฝึกอบรมในครั้งนี้ยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา
ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาได้

2. ความต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

แม้ว่าผลจากการสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างจะไม่ปรากฏว่าครูมี
ความต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ แต่เมื่อได้ทำการฝึกอบรมในหัวข้อเกี่ยวกับการพัฒนา
หลักสูตร เทคนิควิธีการสอน และการวัดและประเมินผลไปแล้วกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่ามี
ความต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแนวทางที่
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่จบสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ และขาดความเชื่อมั่นที่จะสอนภาษาอังกฤษเพราะมีความคิดเห็นว่าความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของตนไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้สอน แต่ก็มีความตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีมาตรฐาน

3. การสร้างชุดฝึกอบรม

จากผลการใช้ชุดฝึกอบรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้สู่การจัดการเรียนรู้ การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้ ที่เป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระยะสั้น 8 ชั่วโมง เนื่องจากหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือในการจัดการฝึกอบรมมีงบประมาณในจำนวนจำกัดนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำข้อมูลใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม และได้ทดลองใช้ชุดฝึกอบรม และได้นำชุดฝึกอบรมไปใช้จัดการฝึกอบรมจริงเป็นระยะเวลา 1 วัน โดยลำดับเนื้อหาการจัดการฝึกอบรมมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของ อารีวรรณ (2545) และบรรจง (2546) ที่ได้เสนอแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามมาตรฐานการศึกษาในระดับประถมศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพตามลำดับ ซึ่งมีขั้นตอนสรุปรวมได้ตามลำดับดังนี้ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี วิเคราะห์แก่นสาระและหน่วยการเรียนรู้ และการออกแบบแผนจัดการเรียนรู้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานี เขต 3 มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุดฝึกอบรมสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ให้สามารถพัฒนาหลักสูตร จัดทำแผนการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้อง ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คนซึ่งเข้ารับการอบรมด้วยความสมัครใจ เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานีเขต 3 โดยเข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2548 ระยะเวลา 8 ชั่วโมง ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานีเขต 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องดังนี้ การจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนทางภาษาอังกฤษ และการจัดทำแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม
3. แบบประเมินตนเองของผู้เข้าร่วมฝึกอบรม
4. แบบประเมินผลการเขียนแผนการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองใช้ชุดฝึกอบรม เอกสาร และรูปแบบการฝึกอบรมที่ใช้ในการฝึกอบรมกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 60 คน ซึ่งมาเข้ารับการฝึกอบรมที่ อาคาร KU HOME มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ระหว่างวันที่ 18 – 20 ตุลาคม 2547 เพื่อนำผลจากการทดลองมาปรับปรุงชุดฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพโดยคัดเลือกเนื้อหาที่ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสนใจมากที่สุด รวมถึงปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการฝึกอบรมตามข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ เช่น สถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม ความเหมาะสมของวิทยากร และระยะเวลาในการฝึกอบรม

ดำเนินการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมที่ปรับปรุงแล้วหลังจากทดลองใช้ โดยทำการฝึกอบรม ณ ห้องประชุมสำนักเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2548 โดยใช้เวลาในการฝึกอบรม 8 ชั่วโมง และศึกษาผลการใช้ชุดฝึกอบรมจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเขียนขึ้นในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

1. แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม
2. สรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม
3. วิเคราะห์และสรุปเนื้อหาของข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินตนเองของผู้เข้าร่วมอบรม
4. ประเมินการปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้จากการฝึกอบรม โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูแกนนำ แล้วนำมาสรุปผลการปฏิบัติการเขียนแผนการสอนของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น รวมทั้งทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลงานการปฏิบัติงานของผู้เข้าอบรม รวมถึงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งสามารถอภิปรายผลในแต่ละประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1. ชุดฝึกอบรม

ก่อนการจัดการฝึกอบรมผู้วิจัยได้สำรวจสภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนในเขตอำเภอหนองหาน พบว่า ครูส่วนใหญ่ที่ทำการสอนภาษาอังกฤษ จบไม่ตรงสาขาวิชา ช่วงที่มีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งให้แต่ละสถานศึกษาจัดทำหลักสูตรในแต่ละสาระการเรียนรู้เองนั้น ก็ยังพบอีกว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ก็ขาดความเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรขึ้นเอง กอปรกับบางโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีบุคลากรจำกัด แต่ก็ต้องจัดทำหลักสูตรทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จึงทำให้การพัฒนาหลักสูตรดำเนินไปอย่างขาดความเข้าใจ และรวมไปถึงทักษะในการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุบล (2540) และ อุมา (2536) ซึ่งระบุว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีปัญหาในด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอน และด้านการวัดและประเมินผล ในระดับมาก และการที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษผ่านการอบรมจะสามารถปฏิบัติการสอนได้ดีกว่าครูที่ไม่ผ่านการอบรม ตามลำดับ

ผู้วิจัยจึงสร้าง โครงร่างชุดฝึกอบรมซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการฝึกอบรม นำโครงร่างของชุดฝึกอบรมไปทดลองใช้และประเมินชุดฝึกอบรมเพื่อให้ได้เนื้อหาการฝึกอบรมที่เป็นที่ต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาอย่างแท้จริง ทำให้ได้ชุดฝึกอบรมที่ประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย (1)การวิเคราะห์หลักสูตรสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้ (2) แนวทางการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (3)การเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการฝึกอบรมในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของหน่วยนิเทศและติดตามผลการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุบล (2540) อุมา (2536) และ ดิเรก (2535) ซึ่งระบุว่า การฝึกอบรมจะทำให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความเข้าใจ มีความมั่นใจ ในการพัฒนาหลักสูตร และเทคนิควิธีการสอน

2. ผลการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ในการศึกษาผลการปฏิบัติงานผู้วิจัยได้ทำการศึกษา การเขียนแผนการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้สามารถประเมินผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้อย่างครบถ้วนทั้ง 3 หัวข้อการฝึกอบรม ซึ่งการที่ครูจะสามารถเขียนแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้น ครูจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนให้เนื้อหาสาระสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งต้องวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นการวัดตามสภาพแท้จริง ในขั้นตอนนี้พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติการเขียนแผนการเรียนรู้ได้ในระดับครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการศึกษาสภาพการณ์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบการสร้างชุดฝึกอบรมและการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมและเลือกเนื้อหาที่มีความสำคัญทำให้ได้ชุดฝึกอบรมที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรม

หัวข้อที่ทำการศึกษาได้แก่ การบรรยายและการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม เอกสารประกอบการฝึกอบรม สื่อ อุปกรณ์ ในการฝึกอบรม ความเหมาะสมของเวลาในการบรรยายและการจัดกิจกรรม ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน ความเหมาะสมของสถานที่ ผู้อบรมส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมากเกือบทุกรายการ ผลการวิจัยนี้จึงสนับสนุนหลักการ แนวคิด กระบวนการและกิจกรรมการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการสร้างชุดฝึกอบรมครั้งนี้เป็นอย่างดี

4. ผลการศึกษาการเขียนบันทึกแบบประเมินตนเองในแต่ละหัวข้อการฝึกอบรม

การเขียนบันทึกเป็นการประเมินตนเองของผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งเป็นการสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองในหัวข้อการฝึกอบรม จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่าสามารถพัฒนาตนเองได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการฝึกอบรม

จึงพอสรุปเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ของความต้องการด้านต่างๆ กับประโยชน์ที่ครูได้รับจากการฝึกอบรม ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมมาจากการเขียนประเมินตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 25 คน ดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนต้องการได้รับการอบรมเพื่อความเข้าใจในด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมายของการสอน ภาษาอังกฤษ และความสำคัญของมาตรฐานหลักสูตรเพื่อที่จะสามารถเชื่อมโยงไปสู่การวิเคราะห์เพื่อจัดหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน
2. ครูผู้สอนต้องการความรู้ด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เพียงพอเพื่อให้ตนเกิดความเชื่อมั่นในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา
3. ครูผู้สอนต้องการอบรมด้านเทคนิควิธีสอนเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องการได้รับความรู้เรื่องการวัดผลและประเมินผล รวมถึงการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐาน

กระบวนการฝึกอบรมในครั้งนี้เป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ มุ่งให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ปฏิบัติจริงในทุกๆ หัวข้อการฝึกอบรม มีสื่อและตัวอย่างประกอบการฝึกอบรม ทำให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติได้ค่อนข้างชัดเจนเป็นส่วนใหญ่

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” สำหรับครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวราชธานี เขต 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ในการจัดการฝึกอบรมครั้งนี้มีผู้สมัครเข้ารับการฝึกอบรมทั้งสิ้น 25 คน นับว่าเป็นจำนวนที่น้อย แต่ในขณะที่ผู้วิจัยทำการบรรยายเนื้อหาในกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความกระตือรือร้นสนใจซักถามเป็นอย่างมากและทุกคนแสดงความคิดเห็นของตนในภาวะจริงที่ปฏิบัติกันอยู่ นอกจากนี้ในขณะที่ให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติภาระงานก็พบว่ามีความต้องการซักถามรายละเอียดเพื่อสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติภาระงานเป็นอย่างมาก ดังนั้นในการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่มุ่งเน้นให้ผู้เข้าฝึกอบรมสามารถพัฒนาตนเองได้ตามวัตถุประสงค์นั้นจะต้องมีคณะวิทยากรที่สามารถให้คำแนะนำกับผู้เข้าฝึกอบรมในสัดส่วนที่เพียงพอกับกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรม

2. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ไม่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษจึงประสบปัญหาหลายประการในการจัดการเรียนการสอน และส่วนใหญ่การจัดฝึกอบรมที่ผ่านมาเป็นการฝึกอบรมกลุ่มใหญ่ ซึ่งมักไม่เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้สะท้อนความคิดเห็นเพื่อเป็นการประเมินตนเองมาก่อน ดังนั้นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้เขียนแสดงความคิดเห็นเพื่อประเมินตนเองเป็นข้อมูลที่สะท้อนภาพของการฝึกอบรมได้ดี

3. ชุดฝึกอบรมนี้เป็นชุดฝึกอบรมที่ใช้ระยะเวลาสั้นในการฝึกอบรมเพื่อให้ได้ชุดฝึกอบรมที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม ในการออกแบบชุดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาสภาพการณ์ความต้องการการฝึกอบรม การจัดลำดับเนื้อหาและการนำเสนอตัวอย่างที่มีความชัดเจนในแต่ละหัวข้อ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ครูผู้สอนจะต้องรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนหลายกลุ่มสาระวิชา ดังนั้นควรจัดให้มีการฝึกอบรมในแง่ของการบูรณาการโดยยึดเนื้อหาเป็นหลักในการบูรณาการ (Content – based curriculum) เช่น กำหนดหน่วยการเรียนรู้เป็นลักษณะ Theme แล้วจัดการเรียนการสอนให้มีความเชื่อมโยงไปสู่สาระวิชาอื่น

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จึงขาดความมั่นใจที่จะถ่ายทอดความรู้และส่งผลให้ไม่มีความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับการพัฒนาหลักสูตรเทคนิคและวิธีการสอน และการวัดและประเมินผลไปด้วย

3. ควรได้ทำการวิจัยต่อไปในเชิงกรณีศึกษาเพื่อศึกษาว่าเมื่อครูที่ผ่านการฝึกอบรมได้นำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนเป็นไปในทิศทางใด

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. 2543. การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. 2545. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กาญจนา จงอุตสาห์. 2544. การปรับปรุงแบบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง – พูดตามแนวการจัดหลักสูตรที่ยึดมาตรฐาน. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2539. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544). สำนักนายกรัฐมนตรี: กรุงเทพมหานคร.

ดิเรก คชชะ. 2535. ความต้องการการนิเทศการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ทิพวัลย์ มาแสง. 2532. การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ทิพย์อักษร.

นาคยา ปิรันธนานนท์. 2545. จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

นาคยา ปิรันธนานนท์ และคณะ. 2542. การศึกษาตามมาตรฐาน : แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.

- บรรจง ไชยรินคำ. 2546. การพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค ตามมาตรฐานการศึกษา สาขาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตร (ปวช.)_ กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาศรี รอดสมจิตร. 2542. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แนวคิดหวมกคิดหกใบของ
 เดอโบโน. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัฒนา สุขประเสริฐ. 2540. กลยุทธ์ในการฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิตรวัลย์ โกวิทาทิ. 2537. ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.
 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มติชน. 2547. กรุงเทพมหานคร: 16 มิถุนายน 2546. หน้า 5.
- สมถวิล ธนะโสภณ. 2528. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสาร. เอกสารการสอน
 วิชาทฤษฎีวิธีสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์. (อค์สำเนา)
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. 2537. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538. แผนหลักการปฏิรูปการฝึกหัดครู พัฒนาครูและ
 บุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ฟันนี่พับบริซซิ่ง.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538. แนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. 2544. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2)
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. 2544. การพัฒนาข้อสอบอิงค้วัดอุปประสงค์แบบอุดมวัดความสามารถและการ
กระทำปกติทางภาษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. 2545. การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย.
กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุบล แคล้วกลาง. 2540. การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา.
กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อุมา เศรษฐสุข. 2536. การปฏิบัติการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาใน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สงขลา: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

American Council on the Teaching of Foreign Language (ACTFL). 2005. **Standards for Foreign
Language Learning : Preparing for 21st Century.** (Online)
Available: <http://www.actfl.org/files/public/execsumm.pdf>

Canale, Micheal., and Swain, Michael. 1980. **Approaches to Communicative Competence.**
Singapore: SEAMEO Regional Language Center.

Canale, Micheal. 1980. **From communication competence to communicative language
pedagogy.** In Language and Communication, pp. 2–28. Edited by Jack C. Richards and
Richard W. Schmidt, New York: Longman Inc.,

- Cobb, P. , Wood, T. and Yackle, E. 1994. **A constructivist approach to second grade mathematics**. In E. Von Glasersfield
- Cruickshank, D. R. and K. K. Metcalf. 1994. "Training within Teacher Preparation"
Handbook of Research on Teacher Education: A Project of the Association of Teacher Educators. New York: Macmillan Publishing Company.
- De Bono, E. 1992. **Serious creativity**. London: Harper Collins Publishers,
- _____. 1992. **Six thinking hats for school**. Hacker Brownlon Education ,
- Delaware State Education. 1996. **Dimensions of Learning** . Dover: Delaware State Education.
- Dewey, J. 1933. **How we think**. New York: D. C. Heath and Company,
- Driver, R. , and Bell, B. 1986. Students thinking and the learner of science : A constructivist View.
School Science Review.
- Ennis, R.H. 1985. Logical Basis for Measuring Critical Thinking Skills. **Educational Leadership**.
(October, 1985): 45 — 48
- Harmer, Jeremy. 1982. "What is communicative?" **English Language Teaching Journal**.
13(April, 1982): 166 –167
- Illinois State Board of Education. 2002. **Illinois Learning Standards : English Language Arts**.
(online). Available: <http://www.isbe.state.il.us/ils/ela/standards.htm>
- Johnson, Keith. 1982. **Communicative syllabus design and methodology** Oxford: Pergamon Press.

- Lipman, M. 1983. Critical Thinking – What can it be? **Educational Leadership**.
- Littlewood, William. 1981. **Communicative language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press,
- Moor, Brook Noel. and Parker, Richard. 1986. **Critical thinking: Evaluating claims and Arguments in Everyday Life**. California: Mayfield Publishing Company.
- Moller, Allan D. 1981. Assessing proficiency in English for us in further study. In **Directions in language testing : Selected papers from the RELC Seminar on evaluation and measurement of language competence and performance**. Singapore: Singapore University Press.
- Morrow, K. 1981. **Communication in the Classroom**. Essex: Longman Group, Ltd.
- National Association of State Boards of Education. 1988. **Rethinking Curriculum**. Alexandria, VA: Author.
- National Commission on Excellence in Education. 1983. **A nation at risk: The imperative for education reform**. Washington, DC: U.S. Department of Education.
- National Education Standards Report. 1999. **“Standards for Foreign Language Learning: Preparing for the 21 st Century”** Standards. (online)
Available: <http://www.actfl.org/htdocs/standards/standards.html>.
- Paulston, C.B. 1979. “Communicative competence and language teaching: Guiding of communicative activities” **RELC Journal**. (1): 6 – 21

- Rudner, L. and C. Boston. 1996. **A Long Overview on Alternative Assessment**. (online)
Available: <http://vmsgopher.cua.edu/oogopher-roor-eric-ae/>
- Saggaf, A. 1982. "An Investigation of the English Program at the Department of English, College of Education, King Abdul – Aziz University, In Mecca, Saudi Arabia".
Dissertation Abstracts International. 43(December 1982): 18 – 20
- Sarroub, G.J. 1999. " **A Collective Case Study of the Implement Process of the Nebraska Foreign Language Frameworks by Six Teaches**". UMI ProQuest Digital Dissertations.
(online) Available: <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit?P9958398>
- Savingnon, S.J. 1983. **Communicative Competence : Theory and Classroom Practice Texts and Contexts In Second Language Learning**. Massachusetts: Addison - Wesley Publishing Company.
- Slavin, R.E. 1990. **Cooperative Learning: Theory, research and practice**. Eaglewood Cliff, NJ: Prentice Hall.
- Krashen, Stephen. 2003. **Stephen Krashen's Theory of Second Language Acquisition**. (online)
Avilable: <http://www.sk.com.br/sk-krash.html>.
- Stotsky , S. 1997. **Fodham Report ; State English Standards**. (online)
Available: <http://channell.com/users/hudson/stotsky/stotd3.html/>
- Stevens, P.D. 1980. Communicative language teaching : **An assessment In Problems and principles in English teaching**, pp. 110 - 122. Edited by Brumfit and Christopher J. London: Pergamon Press.
- Swain, Merail. 1984. Teaching and testing communicatively. **TESL TALK 15**(winter / spring, 1984): 7 – 18

Totten, D.L. 1983. "An Analysis of Inservice Needs as Perceived by Middle Grade Level Teachers and Administrators". **Dissertation Abstracts International**.

Widdowson, H.G. 1978. **Teaching English as Communication**. London: Oxford University Press.

Yinger, R. J. 1980. Can we Really Teach Them Think? **New Directions for Teaching and Learning : Fostering Critical Thinking** . edited by Robert F Young . Sanfrancisco: Jossey - Bass Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เอกสารประกอบการฝึกอบรม

เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 1

ตัวอย่างการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี
สำหรับช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นประถม ศึกษาปีที่		
	4	5	6
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร			
มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในสังคมรอบตัว	*	*	*
2. อ่านออกเสียงคำประโยค และข้อความง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง	*	*	*
3. เข้าใจประโยค ข้อความสั้นๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นประโยคหรือข้อความสั้นๆ	*	*	*
4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่าและนิทาน	*	*	*
มาตรฐาน ต. 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต			
1. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้นวัตกรรมง่ายๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา	*	*	*
2. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนเอง เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	*	*	*
3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ	*	*	*
4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตน และบอกเหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล	*	*	*

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นประถมศึกษา ศึกษาปีที่		
	4	5	6
<p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เป็นภาษาต่างประเทศ <p>สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนโลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา ด้วยวิธีการและรูปแบบต่างๆ ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกับบุคคลภายในสถานศึกษา <p>มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม 	*	*	*
	*	*	*
	*	*	*
	*	*	*

กรมวิชาการ. 2545. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือ
การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ตัวอย่าง ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นกับประเด็นสำคัญ (ป.1)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ประเด็น	คำอธิบายรายวิชา
<p>มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และ คำแนะนำในสังคมนาบตัว 2. ออกเสียงคำประโยค และข้อความง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง 3. เข้าใจประโยค ข้อความสั้นๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นประโยคหรือข้อความสั้นๆ 4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่าและ นิทาน <p>มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้นวัตกรรมง่ายๆ และ สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา 2. ใช้ภาษาต่างๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนเอง เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นและ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา 3. ใช้ภาษาต่างๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ภาษาท่าทาง ประโยค คำสั่ง ขอร้อง คำแนะนำ ● หลักการอ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ ประโยค ● ประโยคและข้อความสั้นๆ ● บทสนทนา และเรื่องสั้นๆ ● ภาษาที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ● ภาษาที่ใช้เพื่อแสดงความต้องการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ภาษาที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล ● ภาษาที่ใช้ในการอธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ 	<p>เข้าใจและอ่านออกเสียง คำสั่ง คำขอร้อง ประโยคข้อความสั้นๆ บทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า นิทาน ฝึกปฏิบัติถ่ายโอนจากข้อความ เป็นภาพหรือสัญลักษณ์เป็นการสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแสดงความต้องการของตน แสดงความรู้สึก แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อมและสังคม ใกล้ตัวพร้อมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งเรียนรู้นำเสนอความคิดรวบยอด ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ อย่างมี วิจารณญาณ นำเสนอ บทเพลง บทกวี ข้อมูลจากสิ่งต่างๆ โดยการพูด และการเขียน เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของภาษา</p>

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ประเด็น	คำอธิบายรายวิชา
<p>4. ใช้ภาษาต่างๆ เพื่อแสดงความรู้สึกรักของตน และบอกเหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อ การเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูลความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและสุนทรียภาพ</p> <p>มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อม และสังคมใกล้ตัวด้วยข้อความสั้นๆ 2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัว 3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมีวิจารณญาณ 4. นำเสนอบทเพลงหรือบทกวีที่เป็นที่รู้จักหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่างตามความสนใจ ด้วยความสนุกสนาน <p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำสำนวน ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา <p>มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึกรักของตนและบอกเหตุผล ● ภาษาที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว ● การใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดรวบยอดกับเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัว ● ภาษาที่ใช้แนะนำเสนอความคิดเห็นต่อเรื่องใกล้ตัว ● ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอบทเพลงหรือบทกวี ● รูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวน ● ขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลและงานฉลอง 	<p>และวัฒนธรรม</p> <p>ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย จากข้อความที่อ่าน และรู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี งานฉลองเทศกาล เห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาต่างประเทศโดยให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมแสวงหาความรู้ ความเพิลิดเพิลิน จากภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตลอดจนสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่นของตนเอง และปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข</p>

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ประเด็น	คำอธิบายรายวิชา
<p>1. เข้าใจความแตกต่าง ระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่อง เสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และเขียนข้อความง่ายๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น</p> <p>1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ภาษาต่างประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ</p> <p>2. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็น ภาษาต่างประเทศ</p> <p>สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนโลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา ด้วยวิธีการและรูปแบบง่ายๆ</p> <p>2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกับบุคคล ภายในสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม</p>	<p>* เสียงสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ● เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ● ภาษาที่ใช้ตามสถานการณ์ต่างๆ ● ภาษาที่ใช้สื่อสารกับบุคคล 	

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ประเด็น	คำอธิบายรายวิชา
1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง 2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ● ภาษาที่ใช้สื่อสารเกี่ยวกับงานอาชีพ ● ภาษาในการแสดงความคิดเห็น 	

กรมวิชาการ. 2545. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 2

ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 (ป. 1 – ป.3)

ป. 1	ป. 2	ป. 3
Unit 1 Names <ul style="list-style-type: none"> ● Hello ● What is your names? 	Unit 1 Myself <ul style="list-style-type: none"> ● How are you ? ● How old are you? 	Unit 1 Diary activities <ul style="list-style-type: none"> ● Monday to Sunday ● Doing things
Unit 2 My family <ul style="list-style-type: none"> ● My house ● My parents 	Unit 2 Relationship <ul style="list-style-type: none"> ● Family trees ● I Love my family 	Unit 2 Family facts <ul style="list-style-type: none"> ● What is in your house? ● What does your father do ?
Unit 3 Our School <ul style="list-style-type: none"> ● My friends ● Our teacher 	Unit 3 Things at school <ul style="list-style-type: none"> ● My classroom ● What is it? 	Unit 3 Subjects <ul style="list-style-type: none"> ● Easy & Difficult ● My favorite subjects
Unit 4 Clothes <ul style="list-style-type: none"> ● What is it ? ● What is this ? 	Unit 4 Clothes <ul style="list-style-type: none"> ● A pretty dress ● What is he wearing 	Unit 4 Clothes <ul style="list-style-type: none"> ● How much ? ● The fashion show
Unit 5 My body <ul style="list-style-type: none"> ● Head to toe ● What is this ? 	Unit 5 Face & Body <ul style="list-style-type: none"> ● Part of body ● Touch and say 	Unit 5 Parts of body <ul style="list-style-type: none"> ● What are you doing ? ● You've got.....
Unit 6 Pets <ul style="list-style-type: none"> ● Is it a cat ? ● Can you draw it ? 	Unit 6 Animals <ul style="list-style-type: none"> ● Farm animals ● At the zoo 	Unit 6 Animals <ul style="list-style-type: none"> ● Like & Hate ● Describing the animals
Unit 7 Days <ul style="list-style-type: none"> ● Days of the week ● It's ten o'clock. 	Unit 7 Time to learn <ul style="list-style-type: none"> ● What time is it ? ● My holiday 	Unit 7 The calendar <ul style="list-style-type: none"> ● Months of the year ● Happy birthday
Unit 8 Sports & Hobbies <ul style="list-style-type: none"> ● Lat.'s play ● Can you swim? 	Unit 8 Sports & Hobbies <ul style="list-style-type: none"> ● Play & Ride ● Our team 	Unit 8 My favorite sports <ul style="list-style-type: none"> ● Like & Dislike ● My favorite sport s

ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 – ป. 6)

ป. 4	ป. 5	ป. 6
Unit 1 All about me <ul style="list-style-type: none"> ● My school is..... ● I like to play tennis. 	Unit 1 All about me <ul style="list-style-type: none"> ● I live on Phayathai road ● My favorite color is red. 	Unit 1 All about me <ul style="list-style-type: none"> ● My telephone number is~. ● I am interest in painting .
Unit 2 Home sweet home <ul style="list-style-type: none"> ● There are 3 bedrooms upstairs. 	Unit 2 Home sweet home <ul style="list-style-type: none"> ● Family trees ● What do you do? 	Unit 2 Home sweet home. <ul style="list-style-type: none"> ● All of my family ● What does your father do ?
Unit 3 Other people <ul style="list-style-type: none"> ● She is a pretty girl. ● What is she good at? 	Unit 3 Other people <ul style="list-style-type: none"> ● Tom is taller than Jim. ● He is kind. 	Unit 3 Other people <ul style="list-style-type: none"> ● David is the biggest in our class. ● What does she look like?
Unit 4 Let's learn <ul style="list-style-type: none"> ● I like English. ● Who is your English teacher ? 	Unit 4 Let's learn <ul style="list-style-type: none"> ● I study English at 10 a.m. ● Where do you study Maths? 	Unit 4 Let's learn <ul style="list-style-type: none"> ● Today is Sport day! ● I would like to be a doctor.
Unit 5 Go to the Zoo <ul style="list-style-type: none"> ● This is my pets. ● It is a wild animal. 	Unit 5 Go to the beach <ul style="list-style-type: none"> ● Let's swimming . ● Let's sailing. 	Unit 5 Go shopping <ul style="list-style-type: none"> ● How much does it cost? ● How many do you want.
Unit 6 You are what you eat . <ul style="list-style-type: none"> ● Do you want some egg? ● What kind of food do you like? 	Unit 6 You are what you eat <ul style="list-style-type: none"> ● What are there in the kitchen? ● I am going to buy some salt. 	Unit 6 You are what you eat <ul style="list-style-type: none"> ● How to make salad?
Unit 7 Merry Christmas <ul style="list-style-type: none"> ● How to make a card? ● Make a wish. 	Unit 7 Halloween <ul style="list-style-type: none"> ● Ghost! ● Trick or treat ! 	Unit 7 Valentine's day <ul style="list-style-type: none"> ● Happy Valentine day ● Romance story
Unit 8 Seasons and weather <ul style="list-style-type: none"> ● It's hot. ● This is my clothes . 	Unit 8 Seasons and weather <ul style="list-style-type: none"> ● Let's go skiing . ● My favorite season . 	Unit 8 Seasons and weather . <ul style="list-style-type: none"> ● The weather forecast for today .

เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 3

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โดย นางสาวปาริชาติ พงษ์ไทย นิสิตปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ 2546

Topic/ จุดประสงค์ (สาระที่เกี่ยวข้อง)	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น																								
	ต 1.1				ต 1.2				ต 1.3				ต 2.1		ต 2.2				ต 3.1		ต 4.1		ต 4.2		
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	1	2	3	4	1	2	1	2	1	2	
Unit 1 All about me 1. I live on Phayathai road. -บอกข้อมูลเกี่ยวกับบ้านตนเองได้ (สังคมศึกษา)	●	●		●	●		●		●	●				●	●	●	●	●				●	●		●
2. My favorite color is red - แสดงความรู้สึกที่มีต่อสีต่างๆได้ (ศิลปะ)		●		●	●		●		●	●					●	●	●	●				●	●		●
Unit 2 Home sweet home 1. This is my family. - บอกข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัว (สังคมศึกษา)		●	●				●		●	●					●	●	●	●							●
2. What does he do? -บอกข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของบุคคลต่างๆได้ (สังคมศึกษา)		●	●				●		●	●					●	●	●	●						●	●

แบบฝึกการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Topic/ จุดประสงค์ (สาระที่เกี่ยวข้อง)	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น																									
	ต 1.1				ต 1.2				ต 1.3				ต 2.1		ต 2.2				ต3.1		ต4.1		ต4.2			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	1	2	3	4	1	2	1	2	1	2		

แบบฝึกการวิเคราะห์หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากแบบเรียน

หน่วยการเรียนรู้	สาระ/ มาตรฐาน ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	การเชื่อมโยง กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น	การวัดผล

เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 4

ศึกษาแนวทางการสร้างเกณฑ์การประเมินแบบต่างๆ และตัวอย่างเกณฑ์การประเมิน

ตัวอย่างการสร้างเกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านออกเสียง

ระดับ			เกณฑ์/ คำอธิบายผลการปฏิบัติ
ดีมาก	A+	5	อ่านได้คล่อง ด้วยความเร็วที่เป็นธรรมชาติ
ดี	A-	4	ออกเสียง ลงเสียงหนักเบา และใช้เสียงขึ้นลง ได้ถูกต้อง
ปานกลาง	B+	3	มีที่ผิดน้อยมากแต่ยังอ่านตะกุกตะกัก
พอใช้	B-	2	ออกเสียงได้พอใช้
ปรับปรุง	C+	1	อ่านออกเสียงผิดเป็นส่วนใหญ่
แก้ไข	C-	0	อ่านไม่ออกเลย

ตัวอย่างการสร้างเกณฑ์ประเมินการเขียน

ระดับ	เกณฑ์
1	สามารถคัดลอกภาษาอังกฤษตามตัวอย่างที่ให้ไว้ได้
2	สามารถเขียนตามคำบอกซ้ำๆ ได้
3	สามารถเขียนเป็นประโยคสั้นๆ ได้
4	สามารถเขียนเป็นข้อความได้ต่อเนื่อง

ตัวอย่างการสร้างเกณฑ์ประเมินความร่วมมือการทำงานในกลุ่ม

ระดับ	เกณฑ์			
	ปฏิสัมพันธ์	การสนทนา	การมีส่วนร่วม	พฤติกรรม
1	มีปฏิสัมพันธ์น้อย	ไม่เน้นที่หัวข้อเสมอไป	นักเรียนมีส่วนร่วมเพียงคนเดียว	นักเรียนจำนวนมากไม่ทำงาน
2	มีปฏิสัมพันธ์บ้าง	โดยทั่วไปจะเน้นตามหัวข้อ	นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วม	นักเรียนจำนวนเล็กน้อยที่ไม่ทำงาน
3	มีปฏิสัมพันธ์อย่างกระตือรือร้น	สนทนาตามหัวข้อที่กำหนด	ทั้งกลุ่มมีส่วนร่วม	ทุกคนตั้งใจทำงาน
คะแนน				
รวม				

ตัวอย่างการสร้างเกณฑ์ประเมินการพูด

ระดับคะแนน	เกณฑ์				
	Accent	Fluency	Grammar	Vocabulary	Understanding
1	การออกเสียงเข้าใจได้ยาก	พูดตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยคไม่ได้	ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง	รู้ศัพท์ในวงจำกัด	ขาดความเข้าใจในเรื่องที่พูด
2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้งพูดซ้ำๆ หลายครั้ง	พูดได้ช้ามาก ไม่สม่ำเสมอ	พูดผิดมาก	เลือกใช้ศัพท์ไม่บ่อยถูกต้องเหมาะสม	ใช้ภาษาอธิบายได้เฉพาะเรื่องง่ายๆ
3	ออกเสียงผิดเล็กน้อย	พูดแล้วหยุดเป็นบางครั้ง	ผิดเป็นบางครั้ง	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	เข้าใจเรื่องที่พูดสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน
4	ออกเสียงผิดน้อยมาก	พูดได้ราบเรียบ	ผิดไวยากรณ์น้อยมาก	ใช้ศัพท์ต่างๆไปได้ดี	เข้าใจในเรื่องที่พูดเป็นอย่างดี
คะแนนที่ได้					
รวมคะแนน					

ตัวอย่างการสร้างเกณฑ์ประเมินการสนทนา

ระดับคะแนน	เกณฑ์			
	Pronunciation	Structure	Vocabulary	Fluency
1	พูดโต้ตอบไม่ได้	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ผิดไม่ สามารถสื่อสารได้	ใช้ศัพท์ผิด โต้ตอบไม่ได้	พูดไม่จบประโยค
2	ออกเสียงผิดแต่ สามารถเข้าใจได้	ใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่สามารถเข้าใจได้	ใช้คำศัพท์ไม่ เหมาะสม	ขาดความต่อเนื่อง ในการพูด
3	ออกเสียงผิด เล็กน้อย	มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	สื่อความหมาย ได้เหมาะสม	พูดได้ใจความ
4	ออกเสียงได้ ถูกต้อง	ไม่มีข้อผิดพลาด	ใช้ศัพท์ได้ เหมาะสมใน สถานการณ์ ต่างๆ	พูดเป็นธรรมชาติ
คะแนนที่ได้				
รวม				

ตัวอย่างการสร้างเกณฑ์จาก

J. Michael O' Malley and Lorraine Valdez Pierce. 1996. **Authentic Assessment For English Language Learners.** United States of America.

เอกสารประกอบการฝึกอบรมหมายเลข 5

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 (ช่วงชั้นที่ 1) ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้.....Topic.....

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Learning Outcome

จุดประสงค์ปลายทาง

.....
.....
.....
.....
.....

จุดประสงค์นำทาง

.....
.....
.....
.....

ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

.....
.....

กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....

บันทึกผลหลังการสอนผลการสอน

.....
.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....

แนวทางแก้ไข

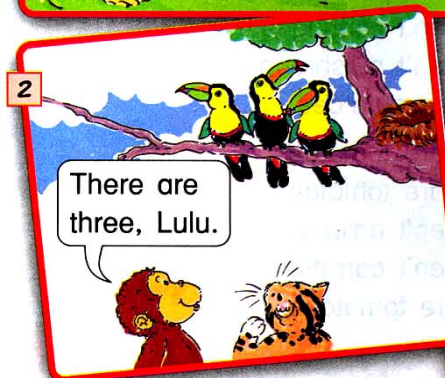
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

แบบเรียนสำหรับ ฝึกวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ และฝึกการเขียนแผนการเรียนรู้

Unit 9

How many?

Words to Learn

one

two

three

four

five

duck
frog
eggs

six

seven

eight

nine

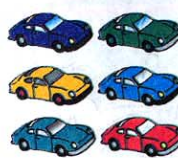
ten

Listen to This

Listen to the tape and check (✓) the correct pictures.

There are six.

six

nine

eight

three

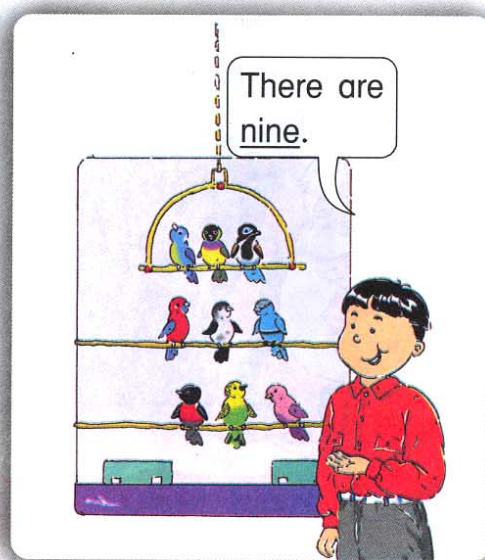

five

ten

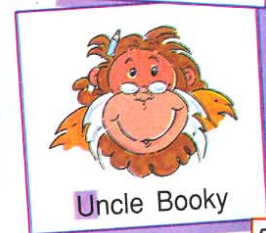
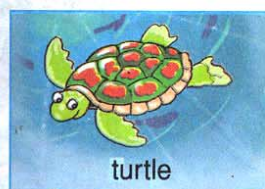
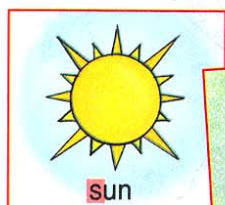
Talking Together

Sounds and Letters

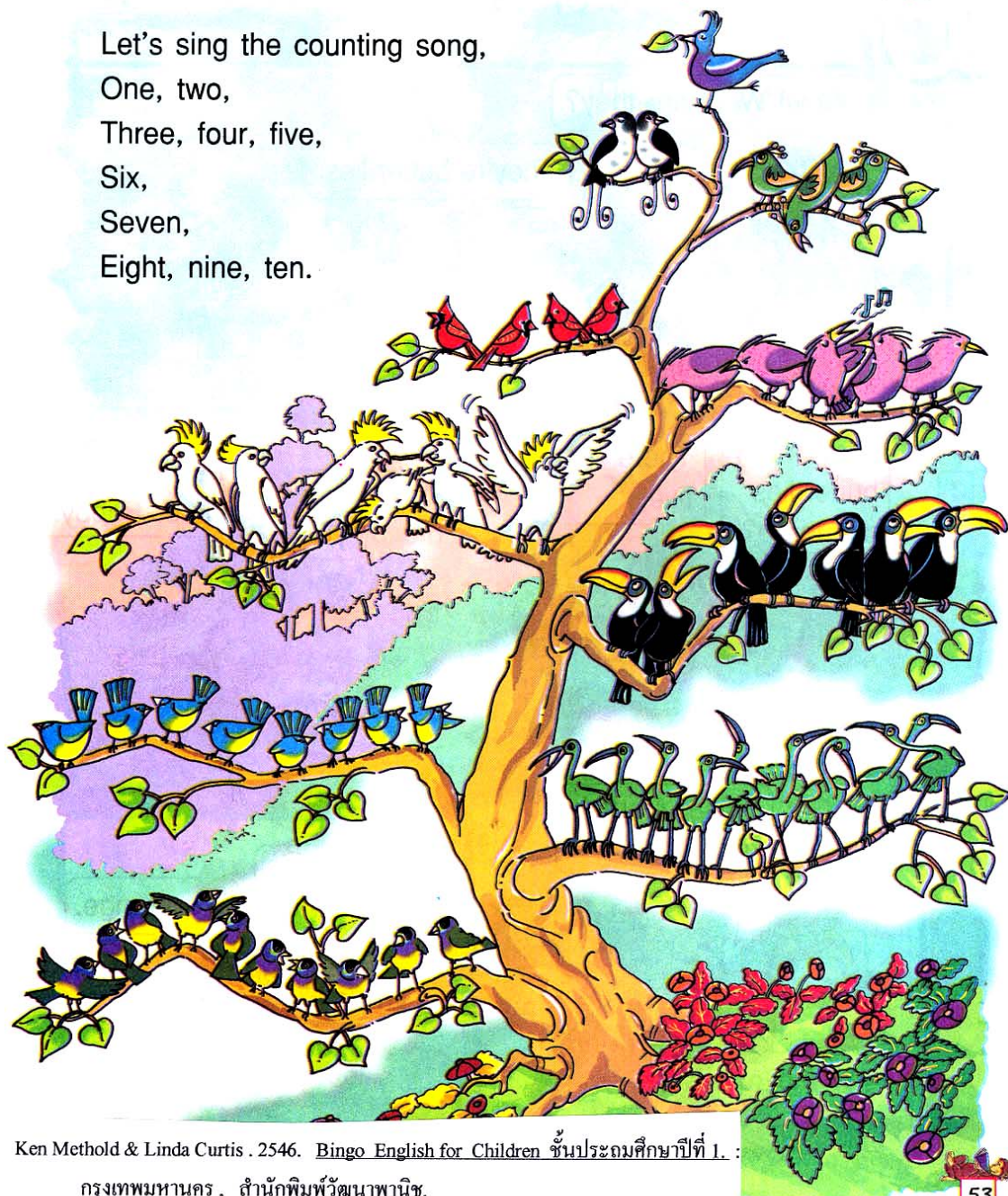
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R **S** **T** **U** V W X Y Z
 a b c d e f g h i j k l m n o p q r **s** **t** **u** v w x y z

Chant and Sing!

Let's sing the counting song,
 One, two,
 Three, four, five,
 Six,
 Seven,
 Eight, nine, ten.

Ken Methold & Linda Curtis . 2546. *Bingo English for Children* ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 . :

กรุงเทพมหานคร , สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความต้องการการฝึกอบรม

แบบสอบถาม

ข้อมูลความต้องการการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ

สำหรับครูระดับประถมศึกษา

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการวางแผนการจัด
ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โปรดให้ข้อมูลที่เป็น
จริง เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดการฝึกอบรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หรือเติมข้อความตามความเป็นจริง

1.1 เพศ ชาย อายุ.....ปี หญิง อายุ.....ปี

1.2 วุฒิต่างการศึกษาสูงสุดของท่าน

ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขา.....

ระดับปริญญาตรี วิชาเอก.....วิชาโท.....

ระดับปริญญาโท สาขา.....

1.3 ประสบการณ์การทำงาน.....ปี

1.4 ปัจจุบันท่านมีภาระงานสอนรายวิชาใดบ้าง

รายวิชา	ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนคาบต่อสัปดาห์
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับหัวข้อการฝึกอบรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ในหัวข้อการฝึกอบรมที่ท่านมีความต้องการฝึกอบรมมากที่สุด

- 5 ระดับมากที่สุด
4 ระดับมาก
3 ระดับปานกลาง
2 ระดับน้อย
1 ระดับน้อยที่สุด

หัวข้อการฝึกอบรม	5	4	3	2	1
1. แนวทางการจัดการศึกษาตามมาตรฐานหลักสูตรขั้นพื้นฐาน 2544					
2. หลักการและทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ					
3. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ					
4. กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร					
5. การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ					
6 การเรียนรู้แบบร่วมมือ					
7. การจัดทำแผนการเรียนรู้					
8. การพัฒนาแผนการเรียนรู้					
9. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้					
10. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นอกจากหัวข้อการฝึกอบรมที่กำหนดให้ ท่านมีความต้องการ
ฝึกอบรมเพิ่มเติมทักษะความรู้ในเรื่องใด โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวปาริชาติ พงษ์ไทย
วันเดือนปีเกิด	30 ตุลาคม 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดอุตรธานี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2541 การศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) สาขา ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ประวัติการทำงาน	ครู ค.ศ.1 โรงเรียนบ้านผักตบประจานอุท อุตรธานี